

# Xi Jinping, den æstetiske opdragelse og Afrika – og Vestens dybe moralske krise

Af Helga Zepp-LaRouche, den 1. september 2018

Medens den politiske elite i Europa stadig er af den opfattelse, at den er i besiddelse af den eneste saliggørende visdom, hvad de "vestlige værdiers" overlegenhed angår, så har stadig flere såkaldte "almindelige borgere" for længst bemærket, at der eksisterer en stadig dybere kløft mellem politikernes og mediernes officielle fremstilling og den virkelighed, der fremtræder inden for livets forskellige områder. Mange har en anelse om, at mediernes negative fremstilling af Kina og Den nye Silkevej måske også er Fake News. Rent faktisk har vi med de såkaldte "vestlige værdier" og konceptet om "Den nye Silkevej" at gøre med to helt forskellige værdibegreber og med helt forskellige menneskeopfattelser.

Efter at Kina for godt ti år siden, og endnu stærkere i de sidste fem år, har engageret sig i talrige infrastrukturprojekter inden for rammerne af dets silkevejs-initiativ. Blandt andet har Kina opført jernbanelinjer, industriparker, vandkraftværker og industrialiseret landbrug i Afrika. Mange afrikanske statschefer såvel som deres befolkninger er blevet grebet af en helt ny selvbevidsthed: De ser for første gang en realistisk chance for at overvinde fattigdom og underudvikling inden for en overskuelig fremtid. Takket være den kinesiske hjælp har en hel række afrikanske stater sat sig det mål, at opnå en rigtigt god levestandard for hele deres befolkning i en overskuelig fremtid.

Forud for FOCAC-topmødet (Forum on China-Africa Cooperation), hvortil 53 afrikanske stats- og regeringschefer ventes,

udtrykte Ghanas ambassadør i Kina, Edward Boateng, i en kommentar i Global Times sin begejstring for den nye silkevejs ånd, som har grebet Afrika. "Kineserne er overbeviste om, at det er muligt for et land som Ghana at forvandle sig til en moderne, teknologisk udviklet økonomi inden for en halv generation." Boateng har i løbet af det år, han har tilbragt i Kina, besøgt mere end 16 provinser og mange byer for at studere følgerne af "det kinesiske økonomiske mirakel" og har draget følgende konklusion i Global Times: "Jeg tror, at Ghana kan benytte Kina som et spejl for, hvordan vi selv kan slå ind på en tilsvarende succesrig udvikling. Her fremhæver jeg især, at Kina har forvandlet sig til et betydende økonomisk og teknologisk kraftcenter, samtidig med at det har været i stand til at bevare klare aspekter af sin rige kultur." Boateng understregede, at den menneskelige kapital, en udbredt disciplin, en samvittighedsfuld måde at løse problemer på for alle områder, utrættelig fornyelse, økonomisk vækst og udbygningen af infrastruktur har medvirket dertil. En disciplineret vilje til at løse opgaverne samt tillid til de traditionelle kulturelle og humanistiske værdier hører med til den åndsholdning, som Ghana i høj grad kan lade sig inspirere af. Han mindede om, at Ghana var det første afrikanske land, der afkastede kolonialismens åg, og at dets første præsident, Dr. Kwame Nkrumah, var fader til den panafrikanisme, der har indgravet sig dybt i Afrikas og afrikanernes bevidsthed.

### **Vestens kolonialistiske tankegang**

Selvfølgelig havde europæerne længe kunnet udvikle det afrikanske kontinents infrastruktur og industri, sådan som Kina har gjort det i de sidste ti år. Det, der hindrede dem i det, var den fortsatte kolonialistiske tankegang, sådan som den kom til udtryk i IMF's brutale lånekrav og Verdensbankens udviklingsundertrykkende politik. Medens Kina og de afrikanske stater understreger deres dybtgående gensidige venskab, synes de få europæere, der er vågnet op i anledning af de gennemgribende ændringer i Afrika, i bedste fald at bekymre

sig om, hvordan Kina og andre asiatiske lande sikrer sig adgang til Afrikas råstoffer.

Den tyske udviklingsminister Müller kritiserede under sin sidste afrikarejse, der førte ham gennem syv lande, EU's og den tyske regerings afrikapolitik, der hidtil kun har bestået i at opføre mure mod flygtningene: "I de næste ti år vil der blive bygget mere i Afrika end i hele Europa i løbet af de sidste hundrede år", understregede Müller. I Mozambique så han, hvilke store ressourcer dette kontinent rummede; kineserne, Indien, Japan og amerikanerne var her allerede, kun tyskerne var her ikke, men havde ladet de mange muligheder ligge.

Forbundskansler Merkel, der på samme tid besøgte Senegal, Nigeria og Ghana, hvor hun mødte Müller, fik efter et møde med Ghanas præsident Nana Akufo-Addo en pludselig erkendelse af, at EU kun ville kunne få en velhavende fremtid, hvis man kunne "styre" indvandringsproblemet og problemet med et partnerskab med Afrika; hun troede ikke, at EU's sammenhold kunne garanteres på nogen anden måde.

Og nu må man se, hvad denne "styring" vil sige konkret, og om den går ud over den hidtidige kyniske politik med aftaler med afrikanske regeringer om stop for indvandringen og opførsel af lejre, som allerede pave Frans har sammenlignet med koncentrationslejre. Der er ikke meget godt at vente fra det nyeste forslag fra den tyske regerings medarbejder for afrikanske anliggender, Günter Nooke, der i fuld alvor foreslår en ny form for kolonialisme (Reuters, 29.8): "Hvorfor laver man ikke særlige udviklingszoner i de lande, hvor staterne afgiver deres suverænitæt for 50 år og for eksempel giver EU lov til at fastsætte investeringsrammerne for udenlandske firmaer?"

Endnu mere uhyrlig er en artikel i Bayernkurier den 26. august "På vej mod Eurafrika", der hovedsageligt efterplapper de absolut skræmmende teser i Stephen Smiths nyeste bog 'La Ruée

vers L'Europe' (Storm mod Europa: Det unge Afrika på vej mod det gamle kontinent). Afrika oplever nu den "voldsomste befolkningstilvækst" og et "ungdomsoverskud". Med deres udviklingshjælp "skyder de rige lande sig selv i benene", citeres der fra Smith, "idet de hjælper de fattige lande med at opnå den bølge af velstand, der overhovedet gør det muligt for dem at drage af sted, så de opmuntres blot til udvandringen." For "tilbagevendingen til protektoraterne" (ligesom Nooke også kræver det), som han opfatter som den eneste mulighed til at afværge "migrant-stormfloden", anbefaler han EU's begyndende aftaler med afrikanske "diktatorer". Øjensynligt finder Bayernkurier sig ikke for god til her knap syv uger før delstatsvalget at ophidse helt i Björn Höckes ånd. Altså med andre ord: Udviklingshjælp for ikke at tale om investeringer afskaffes, menneskene bør forblive fattige og dø hurtigst muligt. Og med disse "kristelige værdier" prøver Bayernkurier altså at hjælpe CSU med valget!

Noget helt andet fremgår fra Xinhua, Kinas førende nyhedsbureau, der den 31. august som dagens vigtigste nyhed meddelte, at præsident Xi Jinping i et brev til professorerne for det kinesiske akademi for de skønne kunster (CAPA), understregede den æstetiske opdragelses betydning for ungdommens fysiske og åndelige udvikling. Den æstetiske opdragelse spiller en vigtig rolle i udformningen af en smuk ånd og en smuk sjæl. Og selv om den skinverden, som de vigtigste medier i Tyskland søger at opretholde, ikke har nogen anelse om det: Verden bevæger sig med hurtige skridt i den retning, som Lyndon LaRouche og den med ham forbundne association har stræbt at virkeliggøre i årtier. Således virkeliggør Kina nu den politik, som vi offentliggjorde allerede i 1980 om Afrikas industrialisering og siden har præsenteret på mange konferencer, blandt andet under BüSo's delstatsvalgkamp i 2009 med sloganet: "Hessens fremtid ligger i Afrika!" 1)

Og præsident Xis betoning af den æstetiske opdragelse beviser også rigtigheden af denne forfatters påstand fra en tale i New York i april 2017 om, at der er et nært slægtskab mellem menneskebilledet og den æstetiske opdragelsesmetode hos Konfucius og Friedrich Schiller 2) Forskellen består i, at Kina holder sin klassiske tradition højt, medens vi her i Tyskland har fjernet os langt fra vor klassiske humanistiske kultur. Men måske er det ikke for sent endnu – vi må lade Nikolaus af Kues, Kepler, Leibniz, Beethoven, Schiller, von Humboldt, for blot at nævne nogle få, blive levende i vore unges sjæl og ånd og lægge større vægt på deres æstetiske opdragelse end på deres karriere, på at tjene mest muligt og på at tilfredsstille alle deres lyster lige her og nu. Og dersom De, ærede læser, måtte dele denne opfattelse, så bør De blive aktiv i BüSo (Schillerinstitutet).

zepp-larouche@eir.de

Bemærkninger:

1. Se <https://solidaritaet.com/neuesol/2008/52/hessen.htm>
2. Se <https://solidaritaet.com/neuesol/2017/17/hzl.htm>

---

**Ny rapport kan bestilles: 2.**

# **bind, Den Nye Silkevej Bliver til Verdenslandbroen; En fælles fremtid for menneskeheden**

**English: See below**

**Bestil vores nye rapport på engelsk!: 500  
kr. for den trykte rapport, 374 sider**

**Forsendelse: porto 50 kr. pr. rapport.**

**Rapporten kan også hentes på vores  
kontor: Sankt Knuds Vej 11, kld. t.v.,  
Frederiksberg**

**Rapporten kan bestilles fra Schiller  
Instituttet i Danmark: tlf. 53 57 00 51  
eller 35 43 00 33 eller e-  
mail [si@schillerinstitut.dk](mailto:si@schillerinstitut.dk)**

**Homebanking: 1551-5648408; Giro: 564-8408**

**Dankort/Paypal: via vores butik**

LaRouche-bevægelsen har spillet en enestående rolle i udviklingen af forslag til international økonomisk udvikling og sat retningslinjer for politiske beslutninger, som nu i

stigende grad er udbredte i verden. Ved slutningen af Den kolde Krig, og den deraf følgende mulighed for internationalt samarbejde om menneskehedens fælles mål, foreslog Lyndon og Helga LaRouche i 1997 "Den Eurasiske Landbro" som en "Ny Silkevej ... for Global Økonomisk Udvikling". Efter bekendtgørelsen af Bælt- og Vejinitiativet fra den kinesiske præsident Xi Jinping i 2013 (et forslag i samklang med LaRouche-forslaget) offentliggjorde LaRouche-bevægelsen det første bind af "Den Nye Silkevej bliver til Verdens-Landbroen", en 374-siders rapport der indbefatter store udviklingsprojekter fra hele verden under rammerne af den økonomiske tilgang, som er grundlagt af Lyndon LaRouche.

Vi er glade for at annoncere udgivelsen af dette andet bind, "Den nye Silkevej bliver til Verdens-Landbroen: En fælles fremtid for menneskeheden", hvor vi giver dig et opdateret billede af fremskridtene i Kinas Bælt- og Vejinitiativ, herunder detaljerede analyser region for region og nyligt opdaterede kort. Vi fremhæver også principperne for fysisk økonomi og økonomiske metrikker opdaget af Lyndon LaRouche; metrikker, på hvilke muligheden for at hæve levestandarden for menneskeheden afhænger. Vi undersøger de vestlige nationers strategiske forhold til det nye paradigme, og hvilke udfordringer der skal imødegås for at overvinde det gamle paradigmes tilgang med britisk geopolitik, og erstatte det med LaRouches overordnede program for at overvinde det truende økonomiske kollaps i Vesten.

Som Schiller Instituttets grundlægger og præsident Helga Zepp-LaRouche har sagt: "Jeg tror, at den Nye Silkevej er et typisk eksempel på en ide, hvis tid er kommet; og når en idé på den måde bliver til en materiel realitet, manifesterer det en fysisk kraft i universet.

"Udnyt dette kraftfulde værktøj til politisk beslutningstagning og politisk organisering!

Helga Zepp-LaRouches introduktion til rapporten:

Download (PDF, Unknown)

**English:**

Table of Contents and Helga Zepp-LaRouches introduction to the report:

Download (PDF, Unknown)

---

**NYHEDSORIENTERING                      AUGUST  
2018:**

**Skriv under! Appel for et nyt  
Bretton Woods kreditsystem;  
Lederne for USA, Rusland,  
Kina og Indien må handle!**

Download (PDF, Unknown)

---



# Brændpunkter for krig bliver transformeret af ånden fra Den Nye Silkevej

Leder fra LaRouchePAC den 8. august 2018 – I de seneste måneder er de {strategiske} resultater af – det primært {økonomiske} Bælte- og Vej-initiativ begyndt at vise verden, hvad Lyndon LaRouche har vidst i mange år, at der ingen sondring er mellem de økonomiske og de strategiske problemer, som menneskeheden står over for. Hvis man vil have fred, sagde LaRouche, så få traktorerne ud og køre.

Da alle fire præsidenter Trump, Xi Jinping, Putin og Moon præsenterede udviklingsplaner for Nordkorea, og gav hinanden opbakning til konceptet "fred gennem udvikling" såvel som til sanktioner, viste det såkaldt umulige sig faktisk at være muligt. Da Indien og Pakistan begge blev medlem af SCO, og kom til at arbejde direkte med Kina og Rusland om fælles udviklingsideer, blev den "permanente krise", der blev skabt af briterne på tidspunktet for opdelingen af Indien pludselig løselig. På Afrikas Horn, hvor Kinas Bælte og Vej har skabt et udviklingsalternativ til hver af de tre nationer Etiopien, Eritrea og Somalia, er en u håndterlig konflikt blevet vendt til glædelig fred og samarbejde. I Sydvestasien er en lignende løsning til et århundrede med krig nu mulig.

Denne proces er aktiv i hele Afrika. På BRIC- topmødet i Sydafrika i sidste måned kunne man overvære, hvordan Rusland, Kina og Indien sammen med alle afrikanske folk slog sig sammen om at skabe reel udvikling – atomkraft, forbindelser med højhastighedstog, vandprojekter til at gøre ørkenerne grønne – og dermed tilbød en reel løsning på terrorisme og fattigdom.

Problemet er imidlertid, at medierne i USA og i Europa omhyggeligt har forholdt deres befolkninger noget kendskab til

denne verdenshistoriske transformation, som fejer hen over Asien, Afrika og Latinamerika.

I USA mobiliserer LaRouche-bevægelsen for at løse dette problem. Et første skridt er at omdanne forhandlingerne mellem præsident Trump og nyvalgte præsident for Mexico López Obrador, fra at være en revidering af NAFTA til et højere ordenskoncept: NABRI – Det Nordamerikanske Bælte- og Vejinitiativ. Dette skal være et skridt fremad for at forene USA og Kina gennem Den Nye Silkevej, en proces med opbygning af avancerede industrielle lande på hele kontinentet og videre ud, og en realisering af Trumps engagement i at genoprette Amerikas tidligere industrielle magt som den primære kilde til eksport af kapitalgoder til opbygning af nationer. Dette er, hvilket ikke er tilfældigt, vejen til at løse den handelsmæssige ubalance.

Men briterne og deres aktiver i USA skyr intet middel for at forhindre et sådant nyt paradigme i at tage form i USA. 'Council on Foreign Relations', den fremmeste stemme for Imperiet i USA, har udgivet en rapport med titlen "Er 'fremstillet i Kina 2025' en trussel mod global handel?" Rapporten beskriver de formodede bedrageriske hensigter med den kinesiske indsats for at udvikle deres indenlandske ekspertise inden for højteknologisk fremstilling: gennem "rekruttering af udenlandske forskere, dens tyveri af amerikansk intellektuel ejendomsret og dets målrettede erhvervelse af amerikanske virksomheder," – hævder CFR, har Kina til hensigt at "kontrollere hele forsyningskæder", og til slut "kan hele industrier komme under kontrol af en rivaliserende geopolitisk magt."

Et sådan hysteri er i denne uge blevet ledsaget af 'big brothers' febrilske nedlukning for adgangen til sociale medier af flere stemmer, der har modvirket vanviddet af Russiagate, og støttet præsident Trumps undsigelse af 'Rusland-skrønen.' Alex Jones' Infowars blev smidt ud af Facebook og Youtube – en hjemmeside, der har mere end 15 millioner besøg pr. måned –

mens andre blev smidt ud af Twitter

Men det nye paradigme eksisterer – det kan ikke stoppes, med undtagelse af verdenskrig. Kina har rejst sig og sluttet sig til Rusland og Indien gennem BRICS for at tilbyde nationerne i det Globale Syden et alternativ til fattigdommen, der er pålagt dem som en arv efter kolonialismen. De har udstrakt dette tilbud, om at komme med i Bælt- og Vej-initiativet, til USA og Europa, som et win-win alternativ til krigens geopolitik, økonomisk henfald og kulturel dekadence, som inficerer Vesten. Den patriotiske ånd i USA er blevet vakt gennem fænomenet Donald Trump, ved at afvise 'krigsmagerne' og talsmændene for det postindustrielle samfund inden for både det republikanske og det demokratiske parti – hvad LaRouche for længe siden undsagde som "Gøg og Gokke-systemet". LaRouches Fire Love, implementeret gennem 'de fire stormagter' USA, Rusland, Kina og Indien er vejen frem.

Historiens gang har nået en skillevej, hvor det går mod enten sejr eller tragedie. Fremtiden er i vores hænder, hver og en af os.

---

# **For endelig at kunne forlade frihandel og bygge infrastruktur: Det Nordamerikanske Bælt- og Vej-initiativ**

Leder fra LaRouchePAC den 7. august 2018 – Verden ser nu et nyt paradigme af samarbejdsrelationer og økonomisk udvikling

tage form fra dets begyndelse i Kinas Bælt- og Vej-initiativ og på tværs af Eurasien, Sydvestasien og Afrika. Man ser også Europas største magtcentre, under ledelse af London, insistere på at afvise dette nye paradigme til fordel for geopolitiske "nulsums-, vind-forsvind" økonomiske politikker og krigskonfrontationer med Rusland og Kina.

I centrum står Donald Trumps præsidentskab: afbryd konfrontationen med Rusland, til geopolitikerne og deres mediers morderiske raseri; fuldstændig indstillet på at opbygge en ny amerikansk økonomisk infrastruktur og genoprette den amerikanske industriarbejder; men i en tiltagende handelskonfrontation med Kina, hvilket truer hans fredsinitiativ i Korea og hans tidligere gode forhold til præsident Xi Jinping; og hans infrastrukturplaner er stadig ikke kommet nogen vegne.

Som Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, observerede i dag, er der håb om, at præsident Trump vil genoverveje deltagelsen i Bælt- og Vejinitiativet og tilslutte sig, ligesom Japan for nylig har ændret sin politik herom. Dette kunne forekomme som en følge af USA's forsøg på at modsætte sig og konkurrere med Kinas Nye Silkevej i Afrika og Sydøstasien, hvilket er blevet intensiveret af udenrigsminister Pompeos udtalelser i de seneste dage.

Men en meget bedre måde at ændre konfrontationspolitikken på er gennem forslaget fra den uafhængige kandidat til Kongressen, Kesha Rogers, der opstiller i Houstons 9. distrikt imod den siddende repræsentant Al Green, der fører an for at rejse en rigsretssag mod Trump. Forslaget er, idet vi citerer Kesha Rogers: "Vi bør erstatte NAFTA med Det Nordamerikanske Bælt- og Vejinitiativ (NABRI), som en del af det globale Bælt- og Vejinitiativ, eller Verdenslandbroen, samt skabelsen af et nyt, produktionsorienteret Bretton Woods internationalt finanssystem."

Kandidaten fokuserer på fem udviklingsområder: En

nordamerikansk infrastrukturbank eller kreditinstitut; en nordamerikansk vand- og elektricitetsalliance; bygning af korridorer med højhastighedstog og industriel udvikling over det amerikanske kontinent; bringe Den maritime Silkevej til Det caraibiske Hav og gennem den udvidede Panama Kanal og andre nye trafik-knudepunkter; og deling på rumforskningens grænseområder.

For præsident Trump og hans vælgerbasis, ansporet til at støtte ham imod 'Russiagate'; for de amerikanske arbejdere, der venter på at NAFTA skal afskaffes, og for at ny infrastruktur endelig kan blive bygget; og for Mexico og dets nyvalgte præsident, ville det være den lykkeligste løsning, og den bedste.

---

# **POLITISK ORIENTERING: Den gamle verdensorden disintegrerer – BRIKS og det nye paradigme vinder frem**

## **Se også 2. del (30 min)**

Med formand Tom Gillesberg

Video 1. del:

Video 2. del:

Lyd:

---

# Schiller Instituttets Nye Paradigme Webcast, den 2. august, 2018 med Helga Zepp-LaRouche

Det Nye Paradigme bevæger sig fremad efter 'Singapore-Modellen. Dialog, ikke Krig! –

HARLEY SCHLANGER: Hej, jeg er Harley Schlanger fra Schiller Instituttet. Velkommen til denne uges internationale strategiske webcast med Helga Zepp-LaRouche, som er grundlægger og formand for Schiller Instituttet, og som er på forkant i kampen for at frembringe et nyt paradigme til erstatning for det døende, farlige gamle paradigme med geopolitisk konfrontation.

Efter BRICS-topmøderne har der i den sidste uge været flere udviklinger, der har konsolideret det nye paradigme, en serie af nye initiativer, åbninger for dialog, fortsatte dialoger – og selvfølgelig hysteriske reaktioner fra City of London og neokonservative i USA.

Helga, hvorfor begynder vi ikke med det fortsatte momentum fra BRICS-topmødet, da der er meget at rapportere. Giv os en opdatering med hvad du ved om det?

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Ja, vi diskuterede det i sidste uge, men i mellemtiden er der kommet flere rapporter ud om, at det ikke bare var BRICS og BRICS-Plus, med deltagelse af mange vigtige udviklingslande, men faktisk næsten flertallet af alle de vigtige organisationer for udviklingslandene, såsom G77, Mercosur, Organisationen for islamisk Samarbejde (OIC) og mange regionale organisationer. Man kan virkelig sige, at der meget, meget hurtigt er ved at opstå en helt ny økonomisk orden, et nyt system for regeringsførelse baseret på 'win-win' samarbejde, på respekt for den andens suverænitet, og dette fortsætter virkelig ånden fra Den nye Silkevej, som nu har tag i flertallet af nationerne, i hvert fald på den sydlige halvkugle og i sektoren med udviklingslandene.

Dette skaber helt anderledes omstændigheder, så mange konflikter, som syntes at være uløselige, kan nu gå i en fredelig retning. Og jeg vil kun give dig et enkelt eksempel med Pakistans nye premierminister Imran Khan, der dybest set sagde, at Pakistan vil følge den kinesiske model, men han sagde også, at han ønsker tilnærmelse med Indien, og at for hvert skridt Indien tager med hensyn til Pakistan, er han villig til at tage to skridt. Så der er faktisk for første gang mulighed for at løse konflikten mellem Indien og Pakistan. Og det er også første gang, at det russiske militær har holdt militærøvelser sammen med Pakistan.

Kina spiller naturligvis en stor rolle i Pakistan. Rusland har meget gode relationer til Indien. Og nu i den nye ånd fra 'Shanghai Cooperation Organization', (SCO), og BRICS 'Globale Syd', som de kalder denne nye udvikling, er det muligt at løse denne konflikt.

I en anden konflikt, bortset fra Nordkorea, som vi allerede har diskuteret, og som i modsætning til mediernes løgne ligger i en meget god position – det går fremad på den

rigtige måde – er der, i ånden fra den Nye Silkevej, nu også for første gang en tilnærmelse imellem Somalia, Djibouti, Eritrea og Etiopien.

Og i denne sammenhæng fremsatte Houthi-lederen i Yemen et ensidigt fredstilbud til den anden side om fred blandt den yemenitiske befolkning, der lider under den værste humanitære katastrofe på planeten, at der bør være våbenhvile og tages skridt mod fred.

Jeg synes virkelig, at alle disse udviklinger er helt fantastiske, og de viser, at under ledelse af BRICS, især Kina og Rusland, og med dem også Indien, Sydafrika og Brasilien, gøres der en indsats for at erstatte den gamle, kollapsede, geopolitiske orden med det nye system for internationale systemrelationer, som jeg synes er meget, meget lovende. Og det er en stor skam, at vores almindelige medier i Vesten er så Gleichgeschaltet, så fuldstændig kontrollerede, at de fleste mennesker absolut ingenting ved om disse fantastiske udviklinger, fordi medierne bare ikke rapporterer om det, men det betyder ikke, at det ikke findes. Derfor appellerer jeg til Jer, vores seere, om at sørge for, at dette program bliver mere kendt, del det med dine venner og bekendte, og deltag i Schiller Instituttets arbejde, for vi skal have Vesten til at deltage i udformningen af denne nye verdensøkonomiske orden. Det er absolut muligt, det kan gøres, men det kræver dog meget arbejde!

---

## **BRICS - topmødet      demonstrerer**



# **det nye paradigme for menneskeheden – USA må gå med, hvis det skal lykkes**

BRICS-topmødet, BRICS Plus-møderne og BRICS-Afrika-forum, der blev holdt i Sydafrika i sidste uge, har demonstreret optimismen hos flertallet af menneskeheden, repræsenteret ved BRICS Plus, og denne institutions kapacitet for at udgøre kernen i den nye verdensorden, baseret på principper defineret af Lyndon LaRouche over de sidste årtier.

Hvad der nu er påkrævet, sagde Helga Zepp-LaRouche i dag, er at denne organisationen driver USA til at blive en del af dette nye paradigme, og slutter sig til den nye silkevej. Se rapporterne fra Johannesburg nedenfor, og præsident Trumps mod til at udfordre briternes kupmagere. Det er vores job at udføre det nødvendige næste skridt – at bringe USA og BRICS Plus-nationerne sammen, i ånden af den nye silkevej, til at udvikle Afrika, rekonstruere de transatlantiske økonomier, og skabe det nødvendige nye internationale finanssystem, baseret på LaRouches fire love.

---

## **BRICS-landene i centrum for en ny, retfærdig, økonomisk**

# verdensorden! Enestående i verdenshistorien: Hvordan Kina forandrer verden!

Af Helga Zepp-LaRouche, den 28. juli 2018

Inspireret af Kinas fabelagtige fremskridt finder der nu for tiden en strategisk nyorientering sted blandt udviklingslandene, hvorved der skridt for skridt opstår en økonomisk verdensorden baseret på helt andre principper. Medens Vesten forgæves forsøger at opretholde det neoliberale økonomiske systems gamle verdensorden, arbejder flere og flere nationer sammen med BRIKS-staterne, Shanghai-samarbejdsorganisationen (SCO) og andre regionale organisationer inden for rammerne af det nye silkevejsinitiativ på grundlag af et samarbejde til gensidig fordel. Man demonstrerer derved, at verden kan udformes meget mere menneskeligt, end EU demonstrerer med sin barbariske flygtningepolitik,

“Jeg vil have den kinesiske model, fordi det, som Kina har opnået, er utroligt. Den måde, Kina har overvundet fattigdommen på, har intet sidestykke i historien!” – dette er en udtalelse fra Pakistans nyvalgte statsminister, Imran Khan, der samtidigt meddelte, at han vil besvare ethvert positivt skridt fra Indiens side for at forbedre forholdet til Pakistan med to skridt fra hans side. Præcist den samme stemning gjorde sig gældende ved det netop afsluttede topmøde for BRIKS – altså Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika – i Johannesburg, der var fuldstændigt præget af Den nye Silkevejs ånd, der hævder ikke mindre end, at alle verdens nationer har ret til at udvikle sig på grundlag af videnskabelige og teknologiske fremskridt, og at der er

opstået en ny ære for menneskeheden.

Den kinesiske præsident Xi Jinping understregede i sin tale på topmødet, hvor også Indonesien, Tyrkiet, Argentina og rigtig mange afrikanske statsoverhoveder deltog, at det internationale samfund befandt sig ved en skillevej og måtte udvikle en helt ny form for internationale forhold. Med en begejstret kulturoptimisme, der er helt forsvundet i Europa, betonedede Xi det videnskabelige fremskridts afgørende rolle som drivkraft for den økonomiske opbygning. "Videnskab og teknik udgør som de primære produktivkræfter en uudtømmelig kraft, der driver den menneskelige civilisations udvikling fremad." Menneskeheden har foretaget kæmpe udviklingspring fra landbrugs- til industrisamfund og står nu foran nye videnskabelige og teknologiske revolutioner og industrielle forvandlinger. Hvis staterne griber de chancer, der frembyder sig, kan de opnå en dynamisk økonomisk vækst og dermed et bedre liv for deres befolkninger.

Xi fortsatte med at sige, at der lå større udviklingsmuligheder i Afrika end på noget andet kontinent, og derfor havde det et større udviklingspotentiale end noget andet område i verden. BRIKS ønskede derfor at forstærke samarbejdet med Afrika og lade dette samarbejde blive til forbillede for udviklingen af syd-syd-forholdene. Denne intensivering vil forstærkes yderligere på det forestående forum for Kina-Afrika-samarbejde i Beijing til september, hvor integrationen med det økonomiske bælte-initiativ skal føres videre. Også den indiske statsminister Modi fremførte, at fredsbevarelse og Afrikas udvikling havde den højeste prioritet for hans regering. Man meddelte også, at man agtede at oprette et Mahatma Gandhi – Nelson Mandela – center. Præsident Putin berettede i sin tale, at Rusland agtede at "tænde lyset" på det afrikanske kontinent og forsyne det med energi, fremfor alt med atomenergi, hvor Rusland for tiden har udviklet sig til den teknologiske fører i verden.

Stigningen i handelen mellem Kina og Afrika inden for de

sidste 40 år er enorm: Fra 765 millioner \$ i 1978 har samhandelen allerede nået 170 milliarder \$ i 2017 for at ligge på 400 milliarder årligt i de kommende år. I det hele taget stiger BRIKS-landenes økonomiske betydning voldsomt: i det forløbne år androg disse landes samlede bruttonationalprodukt over 17 billioner \$ og dermed mere end EU's. Præsident Xi havde før topmødet ud over de Forenede arabiske Emirater også aflagt statsbesøg i Senegal, Rwanda og Sydafrika fulgt af Mauritius i tilknytning til topmødet. Kinas og Indiens regeringer har også besluttet sig for fælles investeringer i Afrika i sammenhæng med det Nye Silkevejsinitiativ. En yderligere byggesten til den nye økonomiske orden er konceptet "BRIKS-plus", en platform, der skal udbygge det økonomiske og også strategiske samarbejde mellem endnu flere stater og regioner. Det er blandt andet de deltagende landes hensigt at skaffe stemmeret i IMF til et stadigt større antal medlemsstater fra denne blok for at kunne påvirke afgørende beslutninger.

### Samarbejde eller konfrontation

Xi Jinping understregede under topmødet også energisk det synspunkt, med en tydelig henvisning til Donald Trumps trusler om importtold, at der ikke gives nogen vindere i en handelskrig. Man stod foren valget mellem samarbejde eller konfrontation, mellem gensidige fordele eller muligheden for at gøre sin nabo til tigger, men at de, der fulgte denne kurs, i sidste ende blot ville skade sig selv.

Netop denne effekt har man allerede kunne iagttage ved sanktioneerne mod Rusland, som flere eksperter her i landet anser for en ulykke, da de har tvunget Rusland til at genopbygge flere af de produktionsområder, der ødelagdes under Jeltsin-årenes chokterapi, og samtidigt til at fordybe forholdet til Kina og Asien. Og ligesom ved de (af den amerikanske kongres) påtvungne sanktioner fra USA's og EU's side mod Rusland, har Trumps trusler om importtold over for Kina øjensynligt den af ophavsmændene oversete virkning, at de

blot fremmer BRIKS-landenes samarbejde og øger deres ønske om en mere retfærdig og afbalanceret verdensorden.

På et seminar hos Chongyang Finansinstitut på Renmin-universitetet i Beijing påpegede Putins økonomiske rådgiver Sergej Glazjev, at det i betragtning af den dårlige tilstand i de vestlige økonomier, der stadig havde stærk fokus på spekulation frem for produktiv økonomi, burde komme til et stadig tættere samarbejde mellem de nye silkevejsinitiativer, mellem BRIKS og SCO. Og hvis trykket på disse stater skulle vokse yderligere, så ville det blot fremskynde tendensen til ikke længere at afvikle den internationale handel i dollars, men i de pågældende landes valutaer.

Af den kinesiske regerings årsberetning, som statsminister Li Keqiang for nylig fremlagde under et ledelsesmøde i statsrådet, fremgik det tydeligt, at Kina vil gøre alt for at beskytte landet mod virkningerne fra et nyt sammenbrud i det transatlantiske finanssystem. Stillet over for store internationale udfordringer vil Kina vedtage en hel pakke af forholdsregler for at styrke den produktive økonomi, heriblandt skattelettelser for investeringer i grundforskningen, 200 milliarder \$ til infrastruktur, et krav om kreditudstedelse til små og mellemstore virksomheder, såvel som en entydig bekæmpelse af "zombiefirmaer" og enhver form for spekulation.

Den dynamik, der for tiden udvikles med den kinesiske model og BRIKS som centrum, er resultatet af en årtierlang politik fra IMF's og Verdensbankens side, der med deres krav om såkaldte strukturtilpasninger og betingelser for udviklingslandene ikke blot har forhindret disse landes udvikling, men derudover har gennemført en gigantisk kapitaloverførsel fra disse lande til det neoliberale finanssystems banker. Af denne politik, som vi blandt andet har en stor del af flygtningekrisen at takke for såvel som de på løgne byggede krige i Sydvestasien og Nordafrika, har BRIKS og mange udviklingslande draget en lignende slutning som af Asien-krisen i 1997, hvor

megaspekulanter som George Soros spekulerede adskillige asiatiske landes valutaer ned til indtil 80% af deres tidligere værdi.

Vi i Vesten har lige præcist det valg, som Xi Jinping har præciseret. Vi kan tage mod Kinas mangehånde tilbud og sammen med BRIKS og andre stater hjælpe med til at opbygge Afrika, Sydvestasien og Latinamerika industrielt og dermed samtidigt virkeliggøre et fremtidsperspektiv for os selv. Dette vil under alle forhold kræve et farvel til kasinoøkonomien og indførelse af en Glass-Steagall-bankopdeling såvel som oprettelsen af nationalbanker og oprettelsen af et nyt Bretton-Woods-kreditsystem.

Eller vi kan forsøge at holde fast i det nuværende, håbløst bankerotte, neoliberale finanssystem, der er indrettet på profitmaksimering for eliten på bekostning af en stor del af befolkningen samt udviklingslandene. Så har vi valget mellem et nyt krak, denne gang langt værre end i 2008, og et af dollarsammenbruddet udløst finanssammenbrud, såfremt staterne i den nye økonomiske blok værges sig i fællesskab mod en konfrontation fra USA's side.

Vi har følgende valg: Enten genopfrisker vi her i USA og Europa vore bedste traditioner, det vil sige Alexander Hamiltons amerikanske økonomiske system og principperne fra det tyske økonomiske mirakel efter anden verdenskrig og traditionerne fra vor klassiske kultur – og så arbejder vi sammen med Kina og BRIKS med på at udvikle verden. – Eller vi vil selv være skyld i, at vore kulturer snart opstilles i de afrikanske og asiatiske museer som eksempler på samfund, der ikke var overlevelsesegnede i moralsk henseende.

zepp-larouche at eir.de

---

# Helga Zepp-LaRouche opfordrer Vesten til at deltage i 'at gøre kagen større' for alle parter.

Hvad er den globale betydning af BRICS-konferencen i Sydafrika, som det meste af lederskabet i den vestlige verden ignorerer?

Det er intet mindre end opbyggelsen af en ny verdensøkonomisk orden, i hvilken de kinesisk-afrikanske relationer er af højeste strategisk betydning, sagde Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche i dag i sit ugentlige webcast. "Jeg ved, at mange mennesker har tendens til at se bort fra Afrika, især i USA, men hvad der sker er meget ekstraordinært ... Kina har erkendt, at Afrika har potentialet til at blive 'det nye Kina med afrikanske egenskaber.' Og mange afrikanske ledere er meget glade for at blive inspireret af den støtte, som Kina giver."

Med Indien og Japan, der slutter sig til Kina for at tilbyde store investeringer i afrikansk infrastruktur og udvikling, og hvert af landene diskuterer at investere i fællesskab med Kina, "kan man faktisk se, at der er potentiale for en helt ny opstilling. Dette er det nye paradigme i sin vorden".

"Ånden" fra Den Nye Silkevej, der blev udtrykt i præsident Xi Jinpings tale til BRICS' Forretningskonference (se EIR 'Daily Alert' 26. juli), med dens understregning af videnskabens særlige rolle som en uudtømmelig kraft til udvikling, er "en form for tænkning, som er helt uhørt blandt vestlige ledere," men det er den tankegang, der omformer verden. Zepp-LaRouche opfordrer alle til at læse hele Xi's tale på egen hånd. [[Http://www.xinhuanet.com/english/2018-07/26/c\\_129920686.htm](http://www.xinhuanet.com/english/2018-07/26/c_129920686.htm)].

“Man kan virkelig se, at verden i den forstand ændrer sig til et meget bedre sted, end folk har nogen anelse om. Og man kan dele verden op i de mennesker der erkender, at en ny strategisk model er under udvikling, en model, som mange lande i verden meget hurtigt tilslutter sig... og dem der er helt ligeglade, eller uvidende, eller bare ikke forstår, at det gamle paradigme ikke fungerer mere, og at de fleste af verdens lande – udviklingslandene sammen med Kina og Indien – udgør 80 % af verdens befolkning, og også repræsenterer en stigende del af verdensøkonomien. BRICS har for første gang har overgået G7 i forhold til BNP.”

Schiller Instituttet har til hensigt, at “få vestlige nationer til at forstå og anerkende det utrolige potentiale, der ligger i denne nye formation og ikke modsætte sig det,” understregede hun.

Zepp-LaRouche insisterer på, at konfrontation, herunder handelskrig, er en “taber”, hvor ingen vinder. Det modsatte valg er win-win; “man gør bare kagen større, og så kan alle få et større stykke kage.”

Churchill tog absolut fejl i, at der ikke kan være ægte venskaber mellem nationer, kun interesser! BRICS er karakteristisk for de venskaber, der nu udvikler sig på tværs af planeten blandt forskellige kulturer. Heri ligger civilisationens fremtid, efter Zepp-LaRouches opfattelse, en fremtid, hvor folk “forholder sig til hinanden som Einstein til Planck, eller som Wilhelm von Humboldt til Schiller, eller lignende store tænkere, der behandlede hinanden på grundlag af det kreative potentiale i det andet geni. ”

Men for at opnå dette kræves handling, advarede hun og pegede på det enorme slag, som præsident Donald Trump står overfor for, nemlig at følge op på succesen på Helsinki-topmødet, hvilket blev vist i meddelelsen i onsdags fra den nationale



sikkerhedsrådgiver, John Bolton, at “præsidenten mener, at næste bilaterale møde med præsident Putin skal finde sted, efter at Ruslands-heksejagten (Russiagate -red.) er forbi, så vi har aftalt, at det først kommer i det nye år.”

Zepp-LaRouche afsluttede sin webcast med en opfordring til folk om at “udnytte det potentiale der ligger i, at Trump forsøger at få et bedre forhold til Rusland, og at han skal gå tilbage til sit oprindelige positive forhold til Kina, hans venskab med Xi Jinping; og at alle de mennesker der er involveret i Russiagate, Muellergate, at de grundlæggende skulle have deres passende straf, fordi de samarbejdede med en udenlandsk regering (den britiske -red.) og ikke Trump.”

---

**POLITISK ORIENTERING den 26.  
juli 2018:**

**BRIKS-topmøde i Sydafrika:  
Kina viser Afrika vejen ud af  
fattigdom**

**Se også 2. del.**

Med formand Tom Gillesberg

Video 2. del 5 min.:

Lyd:

---

**POLITISK ORIENTERING:  
Før Trump-Putin møde:  
Schiller Instituttets  
konference markerer overgang  
til det nye paradigme.  
Se også diskussionen.**

Med formand Tom Gillesberg

Video, indlæg:

Video, diskussion:

Lyd:

---

**Helga Zepp-LaRouche:  
Modsatningernes sammenfald**

# – Morgendagens verden. Schiller Instituttets Internationale konference, 30. juni, 2018, Tyskland

*Hvis alle europæiske nationer ville gå sammen med Kina, Indien, Japan og også USA og gøre alt dette sammen med de afrikanske stater, der ønsker at blive en del af et sådant forceret program, og annoncere det som en fælles forpligtelse, kunne vi vende flygtningekrisen omkring. Men denne fremgangsmåde kræver en passioneret kærlighed til menneskeheden; præcis, som premierminister Abiy Ahmed fra Etiopien for nylig sagde under et masse møde med en halv million mennesker, kort tid, før han blev udsat for et attentatforsøg; han sagde, »Den eneste måde at gå fremefter på, væk fra al denne historie, er tilgivelse og kærlighed. Hævn er for de svage. Og fordi etiopiere ikke er svage, har vi ikke bug for hævn. Vi vil vinde med kærlighed«.*

*Så lad os handle ligeså. Verden befinder sig i en utrolig oprørstilstand. Det er meget kompliceret, og jeg mener ikke, at problemerne vil blive løst ved at have en zillion delvise løsninger. Vi har brug for et højere fornuftsgrundlag, som vil forene hele menneskeheden. Jeg mener, vi har nået vejs ende for en epoke, enden på geopolitik. Og vi må nå frem til det Nye Paradigme, hvor vi tænker i banerne for coincidentia oppositorum; det, Xi Jinping har kaldt et »fællesskab for menneskehedens fælles fremtid«. Hvis Europa er villig til at overleve, vil vi organisere de europæiske lande til at gå med i denne indsats.*

# **Helga Zepp-LaRouche: »En fælles fremtid for menneskeheden« Introduktion til bind II af rapporten, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«**

*20. juni, 2018 – Vi har den glæde at præsentere Helga Zepp-LaRouches introduktion til den kommende Schiller Institut rapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen, bind II: En fælles fremtid for menneskeheden«. Rapporten forventes udgivet i slutningen af denne måned.*

»Den Nye Silkevejsånd« har ændret verden til det bedre i en langt mere gennemgribende grad, end den transatlantiske sektor hidtil blot nogenlunde har forstået. Siden den kinesiske præsident Xi Jinping satte den Nye Silkevej på dagsordenen i september 2013 i Kasakhstan, er en hidtil uset optimisme fejtet hen over udviklingslandene i særdeleshed; en følelse af, at fattigdom og underudvikling kan overvindes i en nær fremtid, takket være kinesiske investeringer i infrastruktur, industri og landbrug. Geopolitisk orienterede kredse i Vesten har ikke forstået, at Kina gennemfører en ny model for international

politik, der takler det underskud, som arven efter kolonialisme og imperialisme har testamenteret frem til i dag: den absolutte mangel på udvikling. Og fordi Kina således adresserer milliarder af menneskers eksistentielle behov, vil denne politik sandsynligvis blive den største revolution i menneskehedens historie.

Download (PDF, Unknown)

---

## Kinas Bælte & Vej-projekter vokser i Europa

19. juni, 2018 – Ved årets begyndelse vandt et kinesisk konsortium under ledelse af China Road & Bridge Corp. udliciteringen af opførelsen af første fase af Peljesac-broen og dens tilkørselsveje, et stort infrastrukturprojekt i Kroatien, iflg. en udførlig rapport fra *Xinhua* om »B&V styrker win-win-partnerskab mellem Kina og Europa mod global usikkerhed«. »Projektet er af langsigtet, strategisk betydning for hele landet«, sagde den kroatiske premierminister Andrej Plenkovic ved underskriftsceremonien den 23. april og sagde desuden, at det ville hjælpe Kroatien med at blive territorielt integreret. »Jeg er overbevist om, at dette projekt vil give et stort indhold til den fremragende relation, vi allerede har mellem Kina og Kroatien, og dette er et konkret, økonomisk bidrag hertil«, sagde premierministeren til *Xinhua*. Minister for hav, transport og infrastruktur Oleg Butkovic kaldte byggeriet af Peljesac-broen det »førende projekt« i Kroatien.

I Spanien satte udenrigsministeriet for nylig fokus på Bælte & Vej Initiativet i sin rapport, »En strategisk vision for

Spanien i Asien: 2018-2022«, som anser initiativet for en stor mulighed for en dybtgående forbindelse til det lovende, asiatiske marked. Under et møde med den kinesiske statsrådgiver og udenrigsminister Wang Yi 17. maj, sagde kong Felipe VI, at initiativet er af stor betydning for regional og global udvikling og fremgang, og at Spanien vil deltage mere aktivt i det.

I Polen planlægger det kinesiske selskab Guo Tai Rong, en af verdens største leverandører af elektrolytter til litium-ion-batterier, at bygge en fabrik for dets flagskibsprodukt i den sydvestlige landsby Godzikowice. »Den kinesiske investors fabriksprojekt i Godzikowice er et element i strategien for at støtte udviklingen af industrien for elektriske køretøjer i vort land«, sagde Krzysztof Senger, vicepræsident for det Polske Investerings- og Handelsagentur. Ifølge Senger vil projektet, på længere sigt, bevirke en forøget popularitet for elektriske køretøjer på polske veje og følgelig en stor forbedring af luftkvaliteten i landet.

---

## **Succes eller fiasko; emnet for dette topmøde er det, der er vigtigt for fremtiden**

*Leder fra LaRouchePAC, 11. juni, 2018* – Til stor fortrydelse for alle, der bebor den gamle, »liberale«, atlantiske orden, bliver det nu i stigende grad klart, at præsident Donald Trump er i færd med totalt at bryde ud af et Europa, domineret af britisk geopolitik, til fordel for at lade USA blive

involveret sammen med Asien.

Asien bliver af Kinas Bælte & Vej Initiativ katalyseret frem i forreste række af fremtiden – med gennembrud inden for rumforskning og videnskab, opførelse af store, moderne infrastrukturprojekter og fjernelse af fattigdom. Præsident Trump, der i nu to år har bekæmpet britisk efterretningskampagne for at få ham fjernet fra embedet, afviser nu enhver intrige, som London står bag, for at få ham stillet op til konfrontation med Kina og Rusland og arbejder nu på stormagtssamarbejde med Asien. Dette har bragt ham frem til det ekstremt vanskelige forsøg på at afslutte den 70 år lange Koreakrig.

Den russiske præsident Putin er ikke den eneste, der har bemærket, at det fejlslagne G7-møde i Quebec ikke blot blev ødelagt af stridigheder over importtold. For samtidig kom Trump ud med forslag til topmøder med både Japans premierminister Abe og den italienske premierminister Contes nye, euroskeptiske regering. Begge understreger samarbejde med Rusland og Kina og fokuserer på skabelse af kreditinstitutioner til byggeri af ny infrastruktur i hele Eurasien. Det samme gør Trump mht. USA.

Sammenlignet med G7's tomme arrogance, var Shanghai Samarbejdsorganisationens topmøde i Qingdao, Kina, som fandt sted samtidigt i denne weekend, og som repræsenterer 3,1 mia. mennesker, langt mere afgørende.

Og så taler vi endda ikke om det særdeles afgørende Korea-topmøde, som Trump tog af sted for at deltage i – og i hvilket de »store europæiske magter« ikke har vist nogen som helst interesse.

I modsætning hertil, og endnu, mens præsidenten sad i flyet, kom Japans premierminister Abe, Kinas præsident Xi og Ruslands præsident Putin alle med tilbud om, sammen med USA og Sydkorea, at deltage i en konsolidering af atomnedrustning og

fred gennem udvikling på Koreahalvøen. Dette er »det umulige«, som Trump forsøger at opnå.

Samtidig afholdt Schiller Instituttet, med Helga Zepp-LaRouche som stifter og præsident, en stor konference i New York City sammen med andre ledende personer, med det formål at arbejde for et længe forhindret topmøde mellem præsident Trump og præsident Putin, som tilsigter fred og udvikling i Sydvestasien. Instituttet vil følge op på dette med en bredere konference i Tyskland senere på måneden, hvor spørgsmålet bliver at engagere Europa – eller i det mindste den del af Europa, der er villig til at skifte stagnation ud med succes – i Kinas Bælte & Vej Initiativ og i udviklingen af Sydvestasien og Afrika.

I dag sagde fr. LaRouche, at Kinas (og nu også Japans) involvering i gennemførelsen af Trump-Kim-topmødet, er ekstremt håbefuldt for det nye paradigme for økonomisk og kulturelt fremskridt, for hvilket Schiller Instituttet arbejder. Hvis topmødet bliver en succes, vil det blive en game-changer; hvis det mislykkes, må vi tackle denne realitet.

Hun påpegede desuden de advarsler, der nu kommer fra mange eksperters side, om, at faren for et nyt finanskrak, der er mindst lige så alvorligt som det i 2007-08, truer det atlantiske område og udviklingslandene. Dét er den reelle trussel mod udsigten til stormagtssamarbejde og et hurtigt, økonomisk fremskridt; en udsigt, præsident Trump tydeligvis ser, når han vender sig mod Asien.

Lyndon LaRouches forslag, de »Fire Nye Love«, som indledes med en Glass/Steagall-bankopdeling for at bryde de største banker på Wall Street og i City of London op, blev udarbejdet i 2014 for at undgå dette sammenbrud og frembringe nye gennembrud i produktivitet og produktiv beskæftigelse.

*Foto: Præsident Donald J. Trump og Nordkoreas leder Kim Jong-un mødes for første gang, tirsdag, 12. juni, 2018, på Capella*



*Hotel i Sinapore. (Official White House Photo by Shealah Craighead)*

---

# **Xi angriber voldsomt civilisationernes sammenstød på basis af nulsumsspil og opfordrer til ny international win-win-orden**

*10. juni, 2018* – Efter indledningsvist at citere Konfutse, brugte den kinesiske præsident Xi Jinping sin hovedtale til Shanghai Samarbejdsorganisationens topmøde 8.-9. juni til at understrege, at »Shanghai-ånden, en skabende vision, der transcenderer forældede koncepter, såsom civilisationernes sammenstød, kold krig og nulsums-mentalitet, har vendt et nyt blad i de internationale relationers historie og vundet voksende støtte fra det internationale samfund«. Han sagde, at »stræben efter samarbejde til gensidig fordel repræsenterer en stigende tendens«, og yderligere: »Alt imens vi fortsat hører en sådan retorik som civilisationernes sammenstød eller den ene civilisations overlegenhed over en anden, så er det imidlertid civilisationernes forskellighed, der opretholder menneskeligt fremskridt. Ja, gensidig læring mellem forskellige kulturer er en forhåbning, som alle folkeslag er fælles om ... Vi bør afvise koldkrigsmentaliteten og konfrontation mellem blokke og modsætte os praksisser, der går ud på at søge absolut tryghed for én selv, på bekostning af

andre, for således i stedet at opnå tryghed for alle.

Vi bør være fortalere for ligeværdighed, gensidig læring, dialog og inddragelse mellem civilisationer. Det er vigtigt, at vi overvinder kulturelle misforståelser, sammenstød og overherredømme gennem udvekslinger, gensidig læring og sameksistens.«

Xi vendte sig dernæst mod specifikke forslag for SCO, inkl., at Kina vil etablere en ny, særlig lånefacilitet til \$4,7 mia. inden for rammerne af SCO Inter-Bank Consortium, for at skabe udvikling i SCO-nationerne. Han sagde, at »Shanghai-ånden er vores fælles aktiv«, der kan vejlede gruppen til at »opbygge en åben, inkluderende, ren og smuk verden, der nyder varig fred, universel tryghed og fælles fremgang. Til dette formål vil jeg gerne foreslå følgende:

- »Respektér hinandens valg af udviklingsvej ... styrk harmoni og enhed ved at søge fælles fodslag og tilsidesætte uoverensstemmelser.«
- »Bekæmp 'tre onde kræfter', som er terrorisme, separatisme og ekstremisme [og] styrk samarbejde omkring forsvarssikkerhed.«
- »Opbyg en stærk kraft til opnåelse af fælles udvikling og fremgang. Vi bør øge komplementariteten af vore respektive udviklingsstrategier, fortsat fremme Bælte & Vej-samarbejdet under princippet for levering af fælles fordele gennem udstrakt rådslagning og fælles bidrag, fremskynde facilitering af regional handel og fremskynde gennemførelsen af Aftalen om Facilitering af International Vejtransport, samt andre samarbejdsdokumenter. Kina vil byde alle parter velkommen til den første Kinesiske Internationale Importudstilling, der skal afholdes i Shanghai i november i år. Den kinesiske regering støtter opførelsen af et demonstrationsområde i Qingdao til Kina-SCO lokalt økonomi- og handelssamarbejde og vil etablere en komite for juridiske tjenester for SCO-medlemslande, og som

- skal yde juridisk assistance til erhvervssamarbejde ... «
- Xi støttede igangværende programmer, såsom »ungdoms-udvekslingslejren, samt sikre solidt fremskridt i samarbejdet om uddannelse, videnskab og teknologi, kultur, turisme, sundhed, katastrofehjælp og medier«. Han sagde ligeledes, at »Kina tilbyder at yde meteorologiske tjenesteydelser til alle parter, der bruger dets Fengyun-2 vejr-satellitter«.
  - »Gennem at indgå i dialog med IMF og Verdensbanken og andre internationale finansinstitutioner, kan vi bidrage med vores andel til at løse brændpunkter og forbedre den globale regeringsstyrelse.«

Hele Xis tale til SCO-topmødet kan læses her:  
[http://www.xinhuanet.com/english/2018-06/10/c\\_137244587.htm](http://www.xinhuanet.com/english/2018-06/10/c_137244587.htm)

*Foto: Kinas præsident Xi Jinping. Arkivfoto.*

---

# **Jason Ross fra LaRouchePAC Videnskabsteam, USA, i København: Et nyt paradigme for verden for en bedre fremtid for menneskeheden**

*Jason Ross: »Vi har virkelig en utrolig mulighed netop nu for at ændre de koncepter, der udgør grundlaget for, hvordan vi*

træffer beslutninger – politiske beslutninger, økonomiske beslutninger, selv kulturelle beslutninger. Der har været et angreb på det aspekt af os, der gør os menneskelige. Hvis vi ikke havde en forbindelse til udødelighed; hvis vore liv ikke var i stand til at efterlade noget, til at gøre noget, der går ud over vores egen død, ville vi faktisk, rent kulturelt, ikke være andet end dyr. Vi ville være ligesom en slags dyr; vi ville udsøge os dejlige ting, og det er da rart at have god mad, jeg kan godt lide god mad, og det er en god ting, det er dejligt at have det sjovt; men uden denne evne til at leve på en måde, så man, mens man lever sit liv, ved, at det vil have værdi for altid, så er man ikke et helt menneske. Og man kan ikke fylde det tomrum ved at forsøge at have travlt for at skubbe denne følelse af tomhed væk, eller at forsøge at købe ting for at skubbe denne følelse af tomhed væk; man må adressere det ved at gøre noget meningsfuldt. Og jeg mener, det er den største grusomhed ved det nuværende økonomiske system, som vi har i de fleste vestlige nationer; det skader økonomien; det gør folk fattigere; det koncentrerer rigdom hos mennesker, der arbejder i finansverdenen og assisterer den; det fortsætter Det britiske Imperium; og dets mest tragiske aspekt er, at det stjæler fra os, det tager fra mennesker det, der var blevet udviklet hen over århundreder som en kultur; en kultur, der gjorde det muligt for folk at gøre noget, der ville have mening efter deres død. Og det er det, vi må bringe tilbage som en del af at skabe et nyt paradigme. Det betyder, at vi har koncepter, der går længere end til det, Kina har foreslået med Bælte & Vej Initiativet. Det er et godt forslag. Der er mere at gøre. Det vil jeg komme nærmere ind på, og jeg vil, som denne rapport viser, specifikt tale lidt om Afrika som en case study, ved at sammenligne, hvordan det gamle paradigme har relateret til dette kontinent, og hvordan det nye paradigme relaterer til det.«

Video I: Jason Ross' præsentation

Video II: Diskussion

Se også den danske introduktion til rapporten:

»Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika: en vision for en økonomisk renæssance«.

Part 1:

Part 2:

---

# Successrig Bælte & Vej-seminar i Stockholm

Successful Belt and Road Seminar in Stockholm

On Wednesday morning, May 30th, 2018, the Schiller Institute hosted a seminar together with China's Chamber of Commerce in Sweden, China Eastern Airlines, supported by: Embassy of China in Sweden, China Cultural Center and in cooperation with: China Sweden Business Council.

It was very successful with the Chinese Ambassador speaking, together with the Ambassador of Pakistan, and the Chargé d'Affaires from South Africa as well as with Stephen Brawer, Hussein Askary and other prominent speakers. Jason Ross opened and moderated the seminar which was attended by 83 participants from embassies, industry, institutions including from the Foreign Ministry. Media were represented by Chinese media and a journalist from the largest Swedish tabloid. A number Schiller Institute contacts participated. The title of the seminar was "The Significance of China's Belt and Road

Initiative for World Economic Development.”

After the Chinese Ambassador, Stephen Brawer made a presentation including a strong attack against geopolitics and “the modern form of the British Empire.” The topic of his speech was: “The Strategic Significance of the BRI: Overcoming Geopolitics.” As the seminar also had diplomats from Pakistan and South Africa it was made clear that the Belt & Road is not only about China but a global perspective.

Hussein Askary opened up the second panel with a speech about “The Potentially Transformative Impact of the Belt and Road on Sweden, Europe and Third Parties.” He presented the work of the Schiller Institute to promote the New Silk Road since the early 1990s up to now. He was followed by managers of various companies from China and Sweden. The Deputy General Manager of Bank of China Stockholm Branch presented the impact of the B&R policies on today’s economy. Two Swedish consultants presented ways and means to develop business, esp. production and infrastructure between China and Sweden. Also the head of China Eastern Airlines, who sponsored the seminar, presented his expanding airline network between Europe and China/Asia.

In the first question period Ulf Sandmark called for Sweden to join the Belt & Road bringing up the model of Swedish Chinese industrial cooperation experience from the Volvo Cars success story, calling for extending this model of Swedish-Chinese innovative industrial cooperation to the BRI projects in Africa.

The seminar was a breakthrough from two standpoints. First that the Chinese deliberately are taking the gloves off by inviting the Schiller Institute to speak clearly about the British role of geopolitics as the ideology behind the hysterical attacks against the B&R from the Swedish establishment. Secondly the seminar was a breakthrough for

the Schiller Institute in Sweden reaching out to very productive networks as well as establishment institutions who were present at the seminar.

Audience members were very open about saying they learnt something new about the B&R, which so far for most people, and especially institutions, has been misunderstood as some limited trade policy with China. The global, economic, cultural and scientific perspective in the new paradigm of B&R had been lacking in their understanding so far. Bringing in Africa in the focus, as the continent with an expected more than 2 billion population 2050 and as the coming motor of world economic growth, helped very much to widen the perspective of the audience.

Stephen Braver's speech: "The Strategic Significance of the BRI: Overcoming Geopolitics" started off with the World Land-Bridge map followed by a picture of Helga Zepp-LaRouche at B&R Forum in Beijing May 2017. He quoted President Xi Jinping at Boao Forum, April 2018: In a world aspiring for peace and development, the cold-war and zero-sum mentality looks even more out of place. ... To promote common prosperity and development in today's world, we have no choice but to pursue greater connectivity and integrated development." Contrasting that, Braver presented the Halford Mackinder's Heartland theory. Bringing geopolitics into today with the example of Zbigniew Brzezinski who used Mackinder's map in his book from 1997. As an example for Sweden Braver pointed to another neutral European nation, Austria, who has taken a clear stand against geopolitics and joined the B&R. Touching upon the philosophical East-West dialogue Braver pointed to the deep influence of Confucius on the founder of the American republic: Benjamin Franklin. After a quote from President Xi Jinping speech at the UN, January 2017 "Towards a Community of Shared Future for Mankind," Braver ended with the quotes from Krafft Ericke from the book the {Extraterrestrial imperative: From Closed to Open World}, 1971, about the

limitless development potential of space.

In his speech the Pakistani Ambassador praised the development corridor China is building in Pakistan from the Chinese border to the Indian Ocean port of Gwadar. It will open up the landlocked neighbor countries in Central Asia and also provide a shortcut into China for the Maritime Silk Road, he explained.

The Chargé d'Affairs of South Africa rose to the occasion as a member of BRICS and took a global perspective and not just African. He brought up the whole historical colonial past by referring to the Bandung conference defining the relations between Asia and Africa.

In the Q&A of first panel the ambassadors and Brawer answered questions, where many of the points were sharpened.

This seminar came at a time where a massive mobilization in the media and think tank sector against the BRI, describing China as a new hegemon in the world. An unprecedented number of seminar have been and will be held around these days on the theme, and a new state-backed think tank, New Silk Road Observatory, will be established on June 4th, amid a lot of fanfare. The Schiller Institute Seminar is the only one with a positive and constructive tone. In answering questions, the Chinese Ambassador told the audience to ask the Schiller Institute if they had questions about the BRI, because they have the best knowledge of it. The effect on the audience was just that, as many persons said they wanted to invite the Schiller Institute for followups.

---



# Schiller Instituttets resolution for Latinamerika opfordrer nationer til at tilslutte sig Bælte & Vej og afslutte fattigdom

*Leder fra LaRouchePAC, 14. maj, 2018* – Schiller Instituttet er begyndt at cirkulere en resolution i hele Latinamerika, der har til hensigt at fremme en bred debat om, hvorfor områdets nationer må tilslutte sig Silkevejsånden og arbejde sammen med Kinas Bælte & Vej Initiativ. Resolutionen har titlen: »En appel til regeringerne, nationerne og folkeslagene i Latinamerika: Videnskaben om at afslutte fattigdom; Hvis Kina kan gøre det, hvorfor kan vi så ikke også?«

(Kan læses her på spansk )

Resolutionen bemærker, at 200 million af de 600 million indbyggere i Latinamerika og Caribien officielt klassificeres som fattige. »Fattigdom er ikke en naturlig tilstand for menneskeheden«, fremhæver erklæringen; den kan udryddes på én generation, som Kina har gjort. »Kina har reduceret antallet af fattige mennesker fra 875 million i 1981 til 30 million i 2018 – en reduktion på 97 %! – iflg. Verdensbankens statistik. Og Xi Jinpings regering er forpligtet over for fjernelse af fattigdom overhovedet, frem til 2020. Hvis Kina kan gøre det, hvorfor kan vi så ikke?«, spørger resolutionen.

Resolutionen diskuterer dernæst, hvordan Kina har opnået dette. »Som Kina har vist, kan fattigdom fjernes med en økonomisk plan, baseret på udryddelse af spekulation og fremme af videnskabelig innovation og introduktion af de mest

avancerede teknologier«, såsom byggeri af et stort netværk af højhastigheds-jernbanelinjer over hele landet. »Kinas fremgangsmåde er i overensstemmelse med den systemiske udvikling af videnskaben om fysisk økonomi, som økonom Lyndon LaRouche hen over fem årtier har udviklet og udbredt.«

Kina udvider nu sin økonomiske succes over hele planeten gennem Bælte & Vej Initiativet, som de latinamerikanske nationer må tilslutte sig, erklærer resolutionen. Anmodningen slutter med en appel i tre punkter:

»Vi opfordrer vore regeringer til fuldt og helt at tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet ... På denne måde vil vores ungdom, i stedet for fattigdom og narkotika, have en fremtid med store infrastrukturprojekter.

Vi opfordrer vore politiske partier, erhvervssammenslutninger, fagforeninger og andre organisationer til at fremme en bred, national diskussion for at lære om BVI og videnskaben om fysisk økonomi, der ligger til grund for BVI, og til indtrængende at opfordre vore regeringer til at tilslutte sig. Vi vil ikke længere tolerere tomme taler om demokrati og korrupsion. Tiden er kommet til at gøre en ende på fattigdom – og gøre en ende på de regeringer, der tolererer den.

Vi opfordrer de økonomer, journalister og andre meningsdannere – der foretrækker at ty til ideologiske slogans og geopolitiske argumenter, der har til formål at afvise Kinas beviste succes uden overhovedet at gøre sig den ulejlighed, så meget som at diskutere det – til i det mindste at have så megen intellektuel ærlighed, at de offentligt diskuterer disse ideer – der, trods alt, involverer den menneskelige arts overlevelse – med repræsentanter for Schiller Instituttet, enten personligt eller gennem elektronisk opkobling til en international videokonference.«

Resolutionen er begyndt at cirkulere bredt i flere latinamerikanske lande, både gennem de sociale medier og

direkte distribueret på politiske møder og stævner. For eksempel blev, under en march i forbindelse med en politisk kampagne i Colombia, 450 eksemplarer af resolutionen uddelt som flyveblad til deltagerne

---

## **'Aftaler' eller krige? Om Trump går sammen om økonomi med Xi og mødes med Putin, vil afgøre det**

*Leder fra LaRouchePAC, 13. maj, 2018* – En japansk avis har rejst den mulighed, at præsident Donald Trumps afgørende topmøde den 12. juni med lederen af D.P.R.K., Kim Jong-un, måske får tilslutning fra Kinas præsident Xi Jinping. Denne rapport, med en unavngiven amerikansk embedsmand som kilde, er slet ikke blevet bekræftet. Men muligheden for, at lederne af de tre våbenhvilelande i Koreakrigen vil mødes, med det inkluderede mål at afslutte krigen med en traktat, er meget betydningsfuld for, at dette topmøde vil fremme fred og økonomisk fremskridt i verden.

Det er imidlertid vigtigere, at præsident Trump træffer beslutningen om at følge sin egen kampagne for Alexander Hamiltons »Amerikanske System« for at »gøre Amerika stort igen«, eller han i stedet følger det britiske system for store profitter fra handel og billig arbejdskraft, som hans parti og rådgivere påtvinger ham.

Hvorfor? Fordi en beslutning til fordel for det Amerikanske

System betyder at gå ind i et samarbejde med Kinas fremragende Bælte & Vej Initiativ for store infrastrukturprojekter, som i sig selv er en kulmination af årtier, og atter årtier, af, at kineserne har lært og vedtaget Hamiltons økonomi med kinesiske karaktertræk. Og det vil gøre præsident Trumps Korea-»aftale« til en succes.

Præsident Moon Jae-in fra Sydkorea har allerede fremlagt en fredsplan til den nordkoreanske leder, der omfatter byggeri af ny infrastruktur for at integrere Koreahalvøen i Bælte & Vej Initiativet; så selv om den tredje leder, der er bragt på bane for topmødet den 12. juni i Singapore, skulle vise sig at være præsident Moon, så vil det afgørende spørgsmål fortsat være det samme.

Udenrigsminister Pompeos diskussion i dag på »Fox News Sunday« om forberedelsen til dette topmøde viste det store problem med indflydelsen, der kommer fra britisk imperieøkonomi. »Private amerikanske firmaer – og ikke amerikanske skatteborgerpenge – vil gå ind og hjælpe Nordkorea med at udvikle en økonomi for det 21. århundrede«, hvis landet opgiver sine programmer for atomvåben og ballistiske missiler, sagde Pompeo.

Disse selskabers visioner om profit vil støde samme med det integrerede projekt for atomafrustning og fred: At bringe Koreahalvøen ind i hele udviklingen med den Eurasiske Landbro, hele omfanget af ny konnektivitet fra Japan til Paris og Madrid.

Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche sagde til Kinas Weixing Satellite Communications, at, hvis Trump vælger den britiske model, vil det føre til en dybtgående, økonomisk krise for USA og verden. »Under sådanne omstændigheder vil hele det transatlantiske system synke ned i kaos. Hvis han går ... med Bælte & Vej Initiativet, vil dette nye, økonomiske fællesskab i Eurasien få den direkte modsatte virkning.«

Præsident Trump har fortsat med at have denne impuls, selv med

konfliktspørgsmålet om handel med Kina. Den 13. maj tweetede han, »præsident Xi fra Kina og jeg arbejder sammen for at give et massivt, kinesiske telefonselskab, ZTE, en måde, hvorpå det kan komme tilbage i erhvervslivet, hurtigt. For mange jobs i Kina tabt. Handelsministeriet instrueret i at få det gjort!«

Bælte & Vej kan entydigt få Trumps Korea-»aftale« til at fungere.

Præsidenten ønsker tydeligvis en omfattende Mellempøsten-»aftale« med Iran og mener, at intensivt økonomisk pres – bedre kaldet finanskrigsførelse – vil skaffe aftalen. Men han har retning direkte mod den britiske, geopolitiske fælde. Britiske efterretningsaktiver i Israel og Saudi-Arabien ønsker ikke en ny Iran-»aftale«, men en Iran-krig, endnu et trin på nedstigningen i krigene fra Irak til Libyen, Syrien og Yemen, der fører til krigshelvedet med atommagten Rusland.

Trump kan intet opnå i Sydvestasien uden topmødet med Putin, som han tydeligvis ønsker, og som britisk og amerikansk efterretning er rasende for at forhindre ham i at få.

Igen, fra Weixing Satellite Communications 13. april, »I et interview med nærværende nyhedstjeneste, sagde Helga Zepp-LaRouche, præsident for Schiller Instituttet, at, jo hurtigere, præsident Trump og den russiske præsident kan mødes, desto hurtigere kan de gøre en ende på faren for en konflikt. 'På præcis det tidspunkt, hvor præsident Trump gav udtryk for dette ønske, blev mange operationer i USA sat i gang for at forhindre dette i at finde sted'.«

Helga Zepp-LaRouches forudsigelse her involverer ligeledes, at Trumps USA selv vender tilbage til det »Amerikanske Økonomiske System« i Hamiltons tradition, som det specificeres i de »fire nye love«, som hendes mand, Lyndon LaRouche, foreslog i 2014. Disse forholdsregler begynder med genindførelsen af Glass/Steagall-loven, der vil bryde de største Wall Street-banker og Londoncentrerede banker op, uden hvilket det

finanskrak, hun advarede om, kan bortfeje alle »aftaler«.

*Foto: Præsident Trumps rejse til Tyskland og G20-topmødet. Præsident Donald J. Trump og præsident Xi Jinping. 8. juli, 2017. (Official White House Photo by Shealah Craighead)*

---

# **Gennembruddene i Korea bevise princippet! Den Nye Silkevej er vejen til fred. LaRouchePAC Internationale Webcast, 11. maj, 2018.**

Engelsk udskrift:

Korea Breakthroughs Are Proof of Principle!  
The New Silk Road Is The Path to Peace.

LaRouche PAC International Webcast

MATTHEW OGDEN: Good afternoon. It's May 11, 2018. My name is Matthew Ogden and you're joining us for our weekly strategic

broadcast from [larouchepac.com](http://larouchepac.com).

As you can see on the screen here, the title of our show is "Korea Breakthroughs Are Proof of Principle; New Silk Road Is the

Path to Peace". As many of our viewers might remember, in her New Year's address on January 1st of this year, Helga Zepp-LaRouche declared that 2018 must be the year that geopolitics is overcome; and that a New Paradigm of win-win

relations and win-win cooperation is fully embraced. In a discussion this afternoon, Helga Zepp-LaRouche called attention to those remarks that she delivered on New Year's Day; and stated that we're seeing real breakthroughs on this front globally. We're seeing the forging of a new relationship between China and India with the meetings that have occurred between President Modi and President Xi Jinping, as we've reported previously. We're seeing a realignment underway between China and Japan, which has been one of the leading geopolitical rivalries in the Asia-Pacific region. And of course, we're seeing the historic breakthroughs now occurring in Korea, which clearly China has also played a major role in advancing and in securing. All of these developments should show us that the possibility for achieving the challenge that Helga Zepp-LaRouche posed in that New Year's message, is very real; and is very real within this year – 2018. No matter how incredulous you may have been when she first delivered those remarks, look at how far we've come. If we continue to keep our eye on the big picture strategically, and to understand what is at stake, we'll be able to keep a laser focus on the strategy which she laid out in those remarks. Remember, we have two paradigms that are now acting on this planet which cannot continue to coexist. Under the old paradigm of geopolitics in which major powers compete with one another for dominance and hegemony, war is the inevitable consequence, as we've experienced time and time again. Not only in the 20th Century, but really going all the way back to

ancient

Greece; that is the so-called Thucydides trap. But under the New

Paradigm, we recognize that in the age of thermonuclear weapons,

war is no longer a viable option if we wish mankind to survive.

Rather, we must embrace the idea of a community of common destiny, as President Xi Jinping of China has characterized it;

in which sovereign nations, with mutual respect, cooperate with

each other under the framework of win-win relations and common benefit in confronting and overcoming the common challenges of mankind. That latter New Paradigm is now proving itself, with the great potential that we see for a breakthrough on the Korean

Peninsula serving as an excellent case in point. As you'll see,

the Silk Road, the One Belt, One Road Initiative, is proving to

be the key which is unlocking all of these breakthroughs that we're now watching develop in front of our eyes.

Now, I'm sure that many Americans have been following this news, obviously; including the dramatic developments over just the past several days with Secretary Pompeo's secret trip to meet

with Kim Jong-un. That's what's depicted in this picture [Fig.

1] that we have on the screen here. He negotiated the release of

the final American hostages who were being held by North Korea.

You probably saw the images the previous week, as we have here on

the screen [Fig. 2] of the historic summit between President Kim



Jong-un and President Moon Jae-in of South Korea, which took place in the Demilitarized Zone. However, what many Americans might not be knowledgeable of, is the content of these meetings.

You saw the photographs, but what was discussed? And how did this possibility for peace on the Korean Peninsula be advanced as

far as it has been? The key moment in that meeting between President Moon and President Kim Jong-un took place when President Moon of South Korea handed Kim Jong-un a thumb drive.

This thumb drive contained detailed plans for new rail routes, new power development projects, and other infrastructure projects

for North Korea. What President Moon called a “new economic map

for the Korean Peninsula.” So, here’s how that plan was described in an article that was published on the website [citylab.com](http://citylab.com) under the title “A Genius Plan to Modernize North Korea’s Trains”. As you can see here [Fig. 3], the subtitle was

“In Korean Peace Talks, all eyes are on Denuclearization. But a

plan to link the nations’ railways could be far more transformative.” The article discusses in detail what is contained in this new economic map for the Korean Peninsula.

It

says:

“At the center of Moon’s New Economic Map of the Korean Peninsula is a railway modernization plan that’s much more than

an infrastructure project. It’s a key piece in the geopolitical

puzzle to connect North Korea to the world – and entice the regime to keep its promises. When it comes to the Korean Peninsula, North Korea’s denuclearization always gets top billing. But the agreement to re-link the railways between the

two countries has the potential to be even more transformative than the promise of a nuclear-free Korean Peninsula.

“As a first step, the rail project outlined in the Panmunjom Declaration would connect the railway from Seoul to Pyongyang, passing through Kaeseong in the North. Ultimately, it

would end in Shinuiju, North Korea, linking up at the border with

Dandong, China. But the ultimate plan drawn up by the South Korean government is much more ambitious. It envisions an additional high-speed line from Seoul to Shinuiju via Pyongyang,

along with the modernization of six other railways traversing North Korea. Currently the rails there are so decrepit that trains can only average 50 kilometers an hour, and the rails would break under heavy loads. Retrofitting would allow speeds of

100 kilometers an hour and enable heavier loads.

“Most significantly, the plan would connect North Korea to China and Russia, allowing North Korea to ultimately become a crucial connector between East Asia and Europe. The Shinuiju-Dandong crossing is the hub of North Korea’s commerce with China; adding a high-speed train line would go a long way toward facilitating even more trade, in which South Korea could

also participate. The renovated Manpo Line, connecting to Jian,

China, would open another logistical connection between North Korea and China in addition to Dandong-Shinuiju. The improved Pyongra Line would connect to Russias Trans-Siberian Railroad, allowing overland freight transport from South Korea all the way

to Europe, while giving Russia a piece of the action for North Korea’s economic development.

“Taken together, these new connections raise the stakes that China and Russia have in North Korea – and that would incentivize them to ensure that North Korea remains stable and

keeps the trains running. North Korea would share in these benefits, as its cities on these trade routes likely develop along the way. The Pyongra Line, for example, would connect South

Korea's two largest cities (Seoul and Busan) to North Korea's third

largest city (Chongjin) and its industrial zone with the highest

GDP per capita (Rajin).

"A version of the inter-Korean railway plan has existed for a while; the two Koreas even had a test run for the rail link in

May 2007, having two trains cross the demilitarized zone on two

spots.

"[T]here are reasons to be cautiously optimistic this time around. For starters, both South and North Korea specifically want this project. It's also consistent with what their neighboring countries want as well. China is raring to begin the

One Belt One Road Initiative, a massive infrastructure project that would enhance the physical connection between Europe and Asia. The inter-Korean railway could serve as the eastern extension, creating the overland connection between South Korea

and the prosperous Chinese cities across the Yellow Sea from the

Korean Peninsula, including Beijing and Shanghai.

"A stable inter-Korean railway may also motivate Japan to finally begin working on the Korea-Japan undersea tunnel, a project that had been under discussion since the 1980s. If built,

it would be the longest undersea tunnel in the world, more than

four times the length of the Channel Tunnel between France and the United Kingdom. According to the South Korean government, the inter-Korean railway plan caught the attention of both the

Asian Infrastructure Investment Bank and the Asian Development Bank – respectively led by China and Japan, with many other member nations – indicating international support for the inter-Korean railway plan. As wild as it sounds, we may see within our lifetime a Trans-Eurasian train ride from Tokyo to London – with a pit stop in Pyongyang for its delicious cold noodles.”

That’s by S. Nathan Park, who is an attorney at Georgetown University here in the Washington DC area.

But that vision, including the delicious cold North Korean noodles – I’ve never had them, but I’d be interested – that vision of a rail connection all the way from the tip of South Korea all the way to Western Europe; that {is} the vision of the

Eurasian Land-Bridge or the New Silk Road as it’s been characterized going all the way back to the time it was first proposed by the LaRouche Movement and Helga Zepp-LaRouche in the

early 1980s as a way of connecting the entire Eurasian continent.

Then the tunnel between Japan and South Korea would be an added

element of that connectivity. So that was what contained in the

thumb drive that Kim Jong-un received from Moon Jae-in. That is

what a new economic map for the Korean Peninsula entails.

That

article was published last Friday; a week ago.

But what I’d like you to do, is to compare that development program with all the rail routes and otherwise what was described

in that article, compare that – what was put appropriately into

the context of connecting North and South Korea to China’s Belt

and Road Initiative. Take what was just described there, and

compare it to the contents of this video which you're about to see some excerpts from. This video, which was produced by LaRouche PAC, titled "Peace Through Development: The Path to a Unified Korea." This video was published on May 11, 2016 – exactly two years ago today. So, listen to the excerpts of this

video that you're about to see, which again, was published two years ago today – May 11, 2016. Compare it to what is being now

proposed in this New Economic Map for the Korean Peninsula as it's being called by the President of South Korea, which is the

key to unlocking the potential for peace on the Korean Peninsula.

So, here's that video:

NARRATOR: The need for a policy of peace through development and win-win cooperation is evident across the globe,

but it is particularly stark in certain parts of the world.

The

Koreas are a case in point. The situation in this area represents both tremendous potential and imminent danger. The 71-year division of the Koreas has resulted in a present-day serious war danger, with an isolated North Korea suffering from

retarded economic growth, engaging in a series of suspected nuclear weapons and missiles tests; believing nuclear weapons were the only means of avoiding the fate of Iraq and Libya, who

submitted to Western demands to end their nuclear weapons programs, and were promptly bombed, their leaders killed, and the

nations left in ruins.

Is there a potential for cooperation there? Is there a pathway forward to the unification of Korea which could rather serve as an example for the rest of the world, showing that we

can achieve peace through development? As recently as a couple of years ago, significant steps were being made in a positive, and they remain a basis for hope. Around this time, there was intense deliberation around the first-ever cooperative Russia-North Korea-South Korea industrial project. The Rason Special Economic Zone, centered around the North Korean port of Rajin. The development of this port, situated near the mouth of the Tumen River (itself the boundary of Russia, China, and North Korea), involved the participation of the major South Korean steel producer Pasco, the state rail company Korail, and the shipping company Hyundai Marine; bringing Russian coal through an upgraded North Korean port to the South Korean steel factory. Two main transport corridors would feed into the port region from China, Russia, and Mongolia, connect to the trans-Siberian railroad at Chita[ph] with the most crucial connections extending through Korea.

HELGA ZEPP-LAROUICHE

: What we need to have is a mass movement for development.

NARRATOR: It is high past time for a New Paradigm. To move forward with a peace through development outlook and to shun the policies of those who would prefer war.

ZEPP-LAROUICHE

: Because China has embarked in the

policy of the New Silk Road, the Maritime Silk Road, the One Belt, One Road policy, a huge infrastructure project to connect all the countries of Eurasia through infrastructure development and high technology investments.

NARRATOR: China's stated foreign policy of win-win cooperation, an active program of creating a New Silk Road development corridor, is a path forward which both North and South Korea can contribute to, and benefit from.

PRESIDENT XI JINPING [translated]: China is firmly committed to the path of peaceful development. It is committed to growing friendship and cooperative relations with all countries in the world.

NARRATOR: The historic identity of Korea has its roots in the Silk Road. The former capital, Gyeongju, being a major port city on the ancient Silk Road. Just this past August, the inaugural conference of the Silk Road network of universities was held there. At the conference, Schiller Institute founder Helga Zepp-LaRouche spoke of precisely the need for peace through development and win-win cooperation; while Mike Billington of {EIR} reiterated the need to move forward with projects like the Rason port development project, elaborated in more depth in the recent report, "The Silk Road Becomes the World Land-Bridge". It can be jumping-off point for the bonanza which has been spoken of in achieving a peaceful unification of North and South. In addition to this keystone port development project, which

can serve as an economic boon to all countries on the Tumen River, crucial rail links should be completed which can allow for the fulfillment of the vision of a Eurasian Land-Bridge extending from Pusan to Rotterdam. Rail originating in South Korea can connect directly to the Chinese New Silk Road Belt through rebuilding connection across the border. And connections in the North can also be directly fed into the trans-Siberian railroad; integrating roughly 75 million Koreans into a framework of great economic potential.

South Korea has begun to pave the way for the future of energy – thermonuclear fusion – with their Kaestar superconducting tokomak device in Daejong. With this frontier potential and an expanded skilled labor force, Korea could demonstrate in an even more dramatic way the possibilities for development when the false debate over limited resources is done away with. In fact, Korea could help to show mankind what his future could look like. Korea can be a mirror to the world of what a true human culture can look like. This culture has long placed great value on the performance of beautiful Classical music [music in background]. This is not only the performance of pieces of the great European composers, but Korea has made its own contribution to a world Classical culture through a genre of Korean art songs. A particularly beautiful one – “Longing for Kum-kang Mountain”. Rather than being an example of how quickly the world could devolve into all-out war, a tragedy which our human species cannot and should not enable, a peace through development approach leading to the unification of Korea,



could

serve as an example to the world of how quickly our human species

can turn on a dime, rejecting the foolish ways of the past, to usher in a New Paradigm of cooperation and economic development.

OGDEN: So, again, that was some excerpts from a video which was published exactly two years ago today, on May 11, 2016, under

the title "Peace Through Development: The Path to a Unified Korea." The link to the full video is available in the description below.

But indeed, the concluding words of that video, which was published two years ago, have now proven to be very prescient indeed. "[A] peace through development approach leading to the

unification of Korea, could serve as an example to the world of

how quickly our human species can turn on a dime, rejecting the

foolish ways of the past, to usher in a New Paradigm of cooperation and economic development." Those were the words that

concluded that video. And that's exactly what we're seeing happening today. The example has been set on the Korean Peninsula. It now serves as a model for what could happen around

the world, and how quickly things can change. But think about it, two years ago, while we still had President Barack Obama as

President of the United States, and the threat of nuclear war was

hanging over our heads like a Sword of Damocles. Two years ago,

did anyone imagine that in two years' time we would be experiencing the kind of extraordinary breakthroughs that

we're

now watching development between those two Presidents? The Presidents of North and South Korea. Did anybody imagine that in

two years' time, you could be seeing the cessation of hostilities

on the Korean Peninsula? The freeing of all the hostages?

The

beginnings of talks to denuclearize the entire peninsula? And these warm gestures of friendship between these two Presidents;

moving in the direction of some form of unification of the economic capabilities of that peninsula? This new economic map

for the Korean Peninsula? Did anybody imagine two years ago that

that's what we would be seeing at this point in time?

Honestly, I produced that video; and even I, at that time, was somewhat incredulous as to how fast this could actually come

into being. If someone had asked me at that time, "Do you really

think that this stalemate, which has been in a state of frozen conflict for twice the amount of time that you have been alive

—

over 70 years. Do you honestly believe that two years from now,

we'll be watching the Presidents of these two countries shaking

hands and entering into these historic partnerships?" If somebody had travelled back in time at that point from the present, and shown me this tweet from President Donald Trump, I

would have told them that "No, c'mon, you're pulling my leg!"; including the fact that Donald Trump would be President of the United States. I also would have thought that was a joke.

But

in all seriousness, who would have thought that we'd be reading a tweet [Fig. 4] like this: "Donald J Trump. The highly anticipated meeting between Kim Jong-un and myself will take place in Singapore on June 12. We will both try to make it a very, very special moment for world peace." But that tweet really happened, and this meeting is really set. A few short hours after greeting the three remaining US hostages who had been freed from North Korea at Andrews Air Force Base, once the plane carrying them and Secretary Mike Pompeo touched down on US soil, President Trump issued that tweet. That meeting is set to go forward; a very historic moment. A meeting between the President of North Korea and the President of the United States. But the lesson for all of us should be, we are living in truly historic times, and the possibility for real, dramatic, positive change in the direction of world peace, to use President Trump's own words, the potential for change in that direction is very real. As the video which we just watched made clear, as well as the article which I cited in the beginning of this broadcast, the reason that that possibility exists, the key to unlocking this entire puzzle, is because of China's New Silk Road – the Belt and Road Initiative. When President Xi Jinping announced the Belt and Road Initiative in 2013, literally everything changed. This created the basis for rejecting geopolitics and the legacy of conflict and war which has made these types of breakthroughs as we're now witnessing on the Korean Peninsula impossible up to that point. And President Xi Jinping's announcement of this One Belt, One Road initiative created the framework instead for this kind of win-win

cooperation and economic development between countries. As President Xi Jinping has called it, “win-win cooperation, a common destiny for mankind”; which provides not only the incentives for ending conflict, negating a state of war, but also creates the basis for a real and durable peace. That basis, as a positive form of peace, not just a negation of a state of war, is this kind of potential for mutually beneficial progress for all nations involved. The point is, ideas can truly change the course of history. The vision which was contained in that video, which was produced by LaRouche PAC two years ago, including the excerpts which were included from a speech that Helga Zepp-LaRouche gave in which she called for a mass movement of economic development; that vision is now becoming real. These development projects, which are now serving as the vehicle for peace in Korea, are projects which the LaRouche movement has been championing for decades. If you look at this process which is underway in Korea, together with all of the other development projects which are now moving forward elsewhere – such as the Transaqua program in Africa to refill Lake Chad; the Kra Canal project in Thailand; and countless other projects. The list goes on and on. All of these projects which have been promoted by the LaRouche movement for decades, all in the context of the idea of a New Silk Road as the pathway to peace, these are now moving forward because of that history-changing initiative which President Xi Jinping took in 2013, when he launched the One Belt, One Road initiative.

The critical point is that this breakthrough in Korea was made possible only means of the cooperation which took place between China, the United States, and Russia; this great powers cooperation. As Kim Jong-un's second visit to China in less than two months which occurred this week proves, President Xi Jinping is playing {the} key role in guiding this peace process forward; as President Trump himself has recognized and has repeatedly called public attention to. In tweets, speeches, public statements, and in press conferences, he has given President Xi Jinping the credit.

But as we celebrate the anniversary again this week of Victory in Europe Day, or Victory Day as it's called, it was celebrated May 8 in Europe, and May 9 in Russia. This is the legacy of the Allies of World War II; the Allies under Franklin Roosevelt's guidance, which defeated Hitler and defeated fascism.

But [who], in Franklin Roosevelt's vision, would go forward to form a peacetime coalition of great powers which would bring development to the entire world. That vision was derailed at the time that Franklin Roosevelt died and Truman and Churchill instead guided the world into a Cold War which lasted for the remainder of the 20th Century. But now, finally, we have the opportunity to revive that vision and the breakthrough on the Korean Peninsula should herald the beginning of a New Paradigm of this kind of great powers' relationship which can unlock these challenges which the world has faced for generations.

So, Helga Zepp-LaRouche addressed this during her webcast yesterday. She emphasized that this breakthrough is due to the

tireless effort and vision which has been put forward over decades for these kinds of development projects which the LaRouche movement has been involved in intimately for connecting the Korean Peninsula into this more broad New Silk Road, Eurasian Land-Bridge idea. So, listen to what Helga Zepp-LaRouche had to say yesterday:

HELGA ZEPP-LAROUCHE

: when Kim Jong-un and Moon Jae-in met, President Moon gave his North Korean counterpart a thumb drive, and on that, there was a whole development plan for North Korea. And this involves three economic corridors; railway lines connecting all the way from South Korea through North Korea to China, and to the Trans-Siberian Railway. And there is now a big discussion, in Moscow in particular, about the Tumen River project. This is fantastic, because this is an economic development plan which involves Russia, China and North Korea, and it would make this region, which is now very little developed, into one of the big transport hubs for all of Asia. If this program goes ahead well, and the fact that Pompeo was just again in North Korea, preparing the summit between Trump and Kim, means, as of now, it's still on a very good track – that if these development projects would be implemented, you could have a complete economic miracle between the two Koreas, and this would really make the way for a peaceful unification, and integration into the Belt and Road Initiative, and transform this area of the world from a crisis spot, into one of the

most

prosperous regions.

Now, for me, this development shows that if there is a good will on the side of the political leaders, you can take any crisis – {any} crisis – and solve it exactly the way this was solved, through back-channel discussions involving Russia, China,

and the United States. And you know, it is an example that with

good will, you can turn the worst crisis into its opposite and make it a hopeful perspective. So, one would really hope that this lesson is being learned, and that same method is being applied to the Middle East right now, using the fact that the New

Silk Road is already the most dynamic development on the planet,

that all the people can be brought to see the benefit of cooperating and joining into this development.

OGDEN: So again, the Korea breakthroughs are a model. This is a proof of principle, and this is a lesson that has to be learned and applied across the world, as Helga LaRouche said; including, emphatically, in the Middle East. So, while these extremely positive developments are taking place in Asia, not only the developments on the Korean Peninsula, but also as we mentioned, the realignment of China and Japan, the opening up of

new relations between China and India. While all of these very

positive developments in the direction of this New Paradigm are

taking place, on the other hand, a very dangerous situation is developing on the other side of the world in the Middle East.

Specifically in Syria and Iran, as well as in Yemen. The strikes

that have been launched just over the past few days by Israel into Syria, are clearly intended to inflame this region and to

inflame a conflict with Iran; and are part of an array of other provocations. If you put this together with President Trump's announcement that he is abandoning the Iran nuclear deal, we have a very dangerous situation developing in that region. Helga Zepp-LaRouche warned that she is quite worried that this decision, under the influence of certain advisors in the Trump administration, to abandon the Iran nuclear deal, could have a negative impact on the Korea process. She said later in that same webcast that the solution in Iran, the solution in Syria, the solution in the entirety of the Middle East, is to apply the Silk Road model in exactly the same way that it's being applied in the Korean Peninsula. Emphatically with the kind of great powers cooperation between Russia, China, and the United States that we've seen taking place in Korea. So, listen to what Helga Zepp-LaRouche had to say further in that webcast from yesterday:

HELGA ZEPP-LAROUCHE

: [A]ny peace plan, or any security architecture has to take into account the security interests of all participating countries. Obviously, given the condition of the entire Middle East, after the destructive wars in Iraq, Syria, Yemen, Afghanistan, it is very clear that the only thing which will really solve the problems of this region would be what I have said many times before: You need the extension of the New Silk Road into the entire region, from Afghanistan to the Mediterranean, from the Caucasus to the Persian Gulf, and have a development plan for all



of these countries as an integrated one. And this could only work if Russia, China, India, Iran, Egypt, the United States, and hopefully European countries, are all agreeing that this region must be economically built up. And the only way you can have peace in a region, and really get rid of terrorism, is if you have a perspective for the hope for the future. So I would really hope that if President Trump says he has an alternative plan, a more comprehensive plan, that it should absolutely include joint ventures of the United States, Russia, China, India in the development of this region. A beginning was made between President Xi Jinping and India's Prime Minister Modi when they met in Wuhan a week ago, where India and China said they would start joint development projects in Afghanistan, building a railroad from Afghanistan, Tajikistan, Kyrgyzstan, Iran, China, and that would be the beginning of many other projects to follow. You need a comprehensive development plan for it to work. And so, I would really hope that President Trump would think in that direction, because I think that's the only way it could be stabilized. And I can only say, there must be a complete change in the attitude, because geopolitics is the stuff of which two world wars were made, and due to the fact that we have today May 9, we should really make a solemn commitment, "Never Again!" We cannot have world wars again! And this kind of destabilization has the potential of spinning out of control: If there would be a military conflict between Israel and Iran, which is not to be excluded at this point, it could spin out of control and lead to

the extinction of civilization, so this is not stuff to be played with.

OGDEN: So again, as Helga LaRouche declared on January 1st of this year, 2018 must be the year that we end geopolitics. We're seeing a lot of very positive indications in that direction, but we're also seeing the danger that the reaction against that is leading to a desperation which would be the impetus towards re-igniting these conflict zones and using them to start a world war-type of situation. So, we have to have a very clear and urgent sense of necessity when we look at what Helga Zepp-LaRouche called for in her New Year's address January 1st of this year.

We should be encouraged by the breakthroughs that are taking place. We should apply these lessons, and we should recognize that the Silk Road – this vision of a new common destiny for mankind and peace through economic development – this has been the key which has allowed us to unlock this seemingly intractable situation on the Korean Peninsula. It could be applied elsewhere. President Trump clearly understands that to a certain extent; praising the role that President Xi Jinping has played and working very closely together with President Xi in the situation in Korea. But this must be extended to his view of the entire world, and understanding that this great powers relationship is necessary to solve these conflicts worldwide. So, this is the reason why we've now reprinted an updated form of this mass circulation pamphlet which LaRouche PAC is now circulating. This is "LaRouche's Four Laws: The LaRouche 2018 Campaign to Win the Future; A New Paradigm for Mankind". Obviously, the three pledges which comprise the LaRouche PAC

2018

campaign program are:

1. Stop this kind of Russia-gate coup attempt to undermine the Trump Presidency. [Which is not personally against Trump, but

this is a strategy to undermine the possibility for the great powers relationship that Trump is inclined towards between the United States and Russia, targeted specifically; but also between the United States and China.]

2. President Trump must reciprocate China's offer to join the New Silk Road; and that the United States must fully come onboard with the Belt and Road Initiative on this idea of securing the common aims of mankind.

3. The United States must fully adopt Lyndon LaRouche's Four Laws for Economic Recovery, which are the pathway towards the United States fully embracing this New Paradigm of great project

development which is now beginning to sweep the globe [and must

be applied not just in these regions around the world, but also

must be brought right here to the United States for the economic

development vision which Lyndon LaRouche has championed here in

the United States for decades].

This would a return to the American System of Alexander Hamilton with the kind of national bank credit creation capabilities that our Federal government was endowed with under

our Constitution, and the use of that to have a crash program for

the development of fusion power. It would be done in conjunction

with Korea, as was mentioned in that video. And also the aggressive re-assertion of an expanded manned exploration of space.

So, that's what's contained in this LaRouche PAC 2018 Campaign to Win the Future. As I said, it's now been printed; it's in circulation. You can get your hands either on a print copy, or it's accessible at the link that's in the description to

this video – [lpac.co/yt2018](http://lpac.co/yt2018). We encourage you; get your hands on that copy. Visit the action center, and become an active volunteer with the LaRouche PAC 2018 Campaign to Win the Future.

There are a lot of positive developments which should give you optimism. That ideas truly can change the course of history.

But you should also feel a real sense of urgency that this is truly a race against time to secure the New Paradigm for the benefit of the entire globe.

Thank you very much for joining us today. Please stay tuned to [larouchepac.com](http://larouchepac.com), as I'm sure dramatic developments are yet to come.

---

## **Hvis Roosevelt havde levet**

*Leder fra LaRouchePAC, 10. maj, 2018* – Midt i de seneste ugers begivenheder, der er uden fortilfælde, minder gårsdagens fejring af Sejrsdagen i Moskva, der fejrer afslutningen af Anden Verdenskrig i Europa, og især præsident Putins dybt bevægende hyldest til dem, der rundhåndet gav alt for at besejre nazisterne, os om vores amerikanske præsident Franklin Roosevelt, der, udslidt, var bukket under blot få uger før nazismens endelige nederlag. Roosevelts død på dette tidspunkt frastjal denne generation det løfte om verden efter krigen, og Amerika efter krigen, han så længe havde planlagt og kæmpet for.

Statsmanden Lyndon LaRouches tale i New Delhi fra 3. dec., 2008, »Tiden for et nyt system er kommet«, hvor han første gang foreslog »Firemagtsaftalen«, genskaber Franklin Roosevelts tankegang fra dengang, gennem en prisme af LaRouches mere avancerede koncepter frem til nutiden.

Lyndon LaRouche sagde, »Vi må have en koalition af kræfter på planeten, der er stærk nok, og som i tilstrækkelig grad forstår sin gensidige egeninteresse, til at genindsætte den form for kontrol, som USA forsøgte at promovere under Franklin Roosevelt. Mod slutningen af krigen sagde Roosevelt, i forbindelse med Kina og i forbindelse med Sovjetunionen, samt andre lande, man behøver ikke synes om det andet land; man behøver ikke synes om dets regering; man behøver ikke synes om dets politik. Det, man må gøre, er at etablere et internationalt kontrolsystem, under hvilket man ikke har ting, der løber løbsk, og som udgør trusler. Man må simpelt hen have traktatlige organisationer eller lignede ting, der svarer til traktatlige organisationer, hvor folk har en sådan interesse i at bevare traktat-organisationen, at de vil regulere sig selv og deres eget land. Og man kan få samarbejde omkring dette.«

Det var sådan, Roosevelt havde til hensigt at sammensætte en verden efter krigen med Stalins Rusland, Kina og Indien. Men hans efterfølger, Harry Truman, tilbød at mødes med Stalin, så snart denne kunne komme til USA – hvilket Truman udmærket vidste, Stalin aldrig ville gøre. Modellen for efterkrigstidens Tyskland skulle være det, vi har set i Østrig – neutralitet befriet for militær besættelse. Et forenet Tyskland ville have blomstret – men det skulle ikke være således. Koreakrigen, der har truet os fra dens begyndelse i 1950 og frem til nutiden, gav Stalin en mulighed for at slå tilbage mod angloamerikansk militært pres i Europa, gennem en ubevogtet bagdør i Asien. I tilbageblik fulgte der en anden form for mareridt efter Anden Verdenskrig, fordi Roosevelt døde, og hans planer og idealer blev begravet sammen med ham af britisk imperialisme.

Inden for sin Firemagtsaftale foreslog LaRouche at bruge den amerikanske forfatnings enestående træk til at forankre udstedelsen af massive mængder af kreditskabelse til produktiv investering, med vægt på infrastruktur. Der findes ingen måde, hvorpå man kan gå i gang med at transformere de millioner af ufaglærte arbejdere i Indien, for eksempel, til faglært arbejdskraft, uden en massiv skabelse af infrastruktur.

Tilbage i 1945 mislykkedes det for os at skabe den verden efter krigen, som vore helte forventede og fortjente. I stedet for dette lysende løfte, tilbragte vi et helt liv under truslen om atomkrig – en trussel, der stadig består den dag i dag. Men i dag er der åbnet op for et nyt alternativ, takket være Lyndon LaRouches kreative vision, centreret omkring Bælte & Vej Initiativet, lanceret af Kinas præsident Xi Jinping, og i hvilket flere end 100 lande nu deltager.

I dag blev Mahatir Mohamad, i en alder af 92, genindsat som premierminister for Malaysia 15 år efter, han sidst forlod denne post, og han er således den ældste, valgte leder i verden. Mahatir Mohamad er velkendt på internationalt plan for sin åbenlyse enighed med Lyndon LaRouche, for eksempel, med hensyn til George Soros. Han tiltræder embedet som en verdensleder, der er muslim, og som også frem for alt andet er en stærk tilhænger af Bælte & Vej Initiativet, som han i dag sagde, han havde detaljeret foreslået i et personligt brev til præsident Xi Jinping.

Mahatir Mohamads lederskab og støtte til Bælte & Vej Initiativet er ikke alene vigtigt for Sydøstasien, men også ekstremt vigtigt for Mellemøsten, der nu er i færd med at blive angrebet af en farlig stedfortræderkrig. Bælte & Vej er det tvingende nødvendige svar for Sydvestasien – som Lyndon LaRouche i mere end 40 år har foreslået, og som Franklin Roosevelt ville være enig i.

Se Lyndon LaRouche: »[The Time Has Come for a New System](#)«, *EIR*, 19. dec., 2008.

*Foto: Den russiske præsident Putin under militærparaden, der markerer 73-året for Sejr i den Store Patriotiske Krig 1941-45. Et minuts stilhed. 9. maj, 2018. (en.kremlin.ru)*

---

## **Mahatir taget i ed som Malaysias premierminister; roser Kinas Bælte & Vej**

10. maj, 2018 – Dr. Mahatir Mohamad, 92 år, er blevet taget i ed som Malaysias nye premierminister efter den fantastiske og overvældende sejr, som blev vundet af koalitionen, han samlede for at udfordre sit tidligere UMNO-parti og sin tidligere protegé Najib Razak, som var blevet afsløret som ekstremt korrupt. Mahatirs pressekonference her til morgen fokuserede på Kina, eftersom han for en dels vedkommende havde ført kampagne imod de høje låneomkostninger for nogle af de projekter, Kina har indledt i Malaysia som en del af Bælte & Vej. Men han gjorde det klart, at han fuldt ud støtter Bælte & Vej og vil arbejde tæt sammen med Kina, alt imens han imidlertid ønsker at revidere nogle af kontrakterne.

Et udskrift af hans svar på det første spørgsmål til ham, om Kina og Bælte & Vej:

»Vi må undersøge alle de ting, som den foregående regering har gjort, ikke alene omkring Kina – mange ting internt i landet. Kina har lang erfaring i at behandle ulige traktater [under briterne], og Kina genforhandlede dem. Så, om nødvendigt, vil vi genforhandle betingelserne. Men, hvilken mængde penge har regeringen lånt? RM55 mia. [\$14 mia.] til Øst-vest-jernbanen, og en masse andre ting, som vil blive en stor byrde for regeringen. Regeringen må forsøge at reducere låntagning, i

modsat fald vil vi få vanskeligheder.

Med hensyn til problemet Bælte & Vej. Vi har intet problem med det. Bortset fra, at vi ikke ønsker at se krigsskibe i regionen, for krigsskibene tiltrækker andre krigsskibe, og tingene bliver anspændt. I fortiden har vi haft en atomvåbenfri zone, så vi ønsker ikke at have potentiel krig i dette land.

Men vi støtter Bælte & Vej-programmet. Jeg har faktisk selv skrevet til Xi Jinping om behovet for en landforbindelse med Europa ved hjælp af tog, de er hurtigere end skibe. Da efterspørgslen på olie steg, blev skibene bygget større og større og nåede op på en halv mio. ton, men togene er forblevet små, ikke lange nok. Så jeg foreslog Xi Jinping i et personligt brev, at vi må have store tog, og Kina har teknologien til at bygge store tog, der kan bringe varer til Europa og ligeledes gøre Centralasien – Kasakhstan, Usbekistan osv. – mere tilgængelig for transport af deres varer, deres råmaterialer, til Kina, til Japan og til Sydøstasien.

Det er vores politik.«

*Foto: En smilende Mahatir Mohamad, 92 år, har netop vundet valget i Malaysia og bliver landets syvende premierminister. Han var tidligere premierminister i perioden 1981-2003.*

---

**Opgiv jeres farvede briller  
og dystre tankegang,**



# siger Kinesisk Udenrigsministerium til anti- Bælt & Vej-tosser

19. april, 2018 – Talskvinde for det Kinesiske Udenrigsministerium Hua Chunying afviste fuldt ud den anti Bælt & Vej-rapport, som for to dage siden blev udgivet af de neokonservative i tænketanken med det besynderlige navn C4ADS. Deres rapport, *Harbored Ambitions – How China's Port Investments Are Strategically Reshaping the Indo-Pacific (Nærede ambitioner – hvordan Kinas havneinvesteringer er i færd med en strategisk omformning af Indo-Stillehavsområdet)*, bruges til at bære ved til endnu en spærreild af trætte, anti-Bælt & Vej historier i medierne.

Hvis det er så slemt, hvorfor støtter over 100 lande og internationale organisationer det så, spørger hun? Det er med til at »skabe de fysiske og kulturelle betingelser for interkonnektivitet« og global vækst. »Kina har ingen geopolitiske bagtanker, søger ingen ekskluderende blokke og påtvinger ingen forretningsaftaler«, tilføjede hun. For det tredje er det gensidigt fordelagtigt og win-win; »Det er virkelig et kinesisk forslag til promovning af globalt udviklingssamarbejde«.

Problemet skal findes hos forfatterne, slutter hun: »For at opsummere vil jeg gerne minde de relevante personer, der bryggede denne rapport sammen, om, at, hvis de fortsætter med at se på andre såvel som på verden med dystre tanker og igennem farvede briller, vil de se alting som mørke og fælder. Men hvis de derimod er tilstrækkelig åbne og frisindet, vil de finde en soloplyst verden, der er lys og varm.«